

MELDCODE HUISELIJK GEWELD & KINDERMISHANDELING

BSO De Kinderster
Versie oktober 2019

Deze meldcode voor de kinderopvang is gebaseerd op de basis meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Ontwikkeld in opdracht van Brancheorganisatie Kinderopvang. In samenwerking met BOinK, Belangenvereniging van Ouders in de Kinderopvang, MOgroep Welzijn & Maatschappelijke Dienstverlening en het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling en Bureau Jeugdzorg Zuid-Holland.

Herziene versie in juli 2013 naar aanleiding van gewijzigde wet- en regelgeving.

Aan de herziene versie van juni 2013 werkten mee; BOinK, MOgroep, JSO, GGD Nederland, Ministerie Sociale Zaken en Werkgelegenheid en Ministerie Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Copyright © 2013 Brancheorganisatie Kinderopvang

Deze informatie mag met bronvermelding worden gebruikt.

Inhoudsopgave

Inleiding.....	5
Definities	6
Overeenkomst ter gebruik van de meldcode.....	8
I. Route bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling	10
Stap 1: In kaart brengen van signalen.....	12
Stap 2: Collegiale consultatie	13
Stap 3: Gesprek met de ouder	15
Stap 4: Weeg aard en ernst van situatie.....	16
Stap 5: Beslissen: zelf hulp organiseren of melden	17
II. Route bij signalen van mogelijk geweld- of zedendelict door een collega jegens een kind	20
Stap 1A: Signaleren	23
Stap 1B: Direct melding	24
Stap 2: In overleg treden met vertrouwensinspecteur	25
Stap 3: Aangifte doen.....	25
Stap 4: Handelen naar aanleiding van het onderzoek van de politie	27
Stap 5: Nazorg bieden en evalueren.....	28
III. Route bij signalen van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling	29
Stap 1: In kaart brengen van signalen.....	30
Stap 2: Melden van het gedrag	30
Stap 3: Beoordelen ernst van het gedrag	32
Stap 4: Maatregelen nemen.....	33
Stap 5: Handelen	34
Stap 6: Nazorg bieden en evalueren.....	35
Preventie Maatregelen	35
IV. Beroepsgeheim, meldrecht en registratie	37
Paradox van de geheimhoudingsplicht.....	37
Wettelijk meldrecht.....	38
Wettelijke meldplicht	38
Registratie	39
V. Verantwoordelijkheden in het scheppen van randvoorwaarden voor een veilig werk- en meldklimaat.....	41
VI. De verplichte kindcheck	43
Stappenplan de kindcheck.....	43
VII. Sociale kaart	47
<i>Bijlage 1: Signalen die specifiek zijn voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld</i>	<i>49</i>
<i>Bijlage 2: Signalenlijst kindermishandeling 4- tot 12-jarigen</i>	<i>50</i>
<i>Bijlage 3: Signalen die kunnen duiden op mogelijk geweld- of zedendelict door een collega.....</i>	<i>56</i>
<i>Bijlage 4: Observatielijst</i>	<i>58</i>
<i>Bijlage 5: Omgaan met de media.....</i>	<i>61</i>
<i>Bijlage 6: Vragenlijst ouders bij de kindcheck</i>	<i>62</i>
<i>Bijlage 7 : ROUTEKAART: 3 ROUTES incl. STAPPEN & BELANGRIJKE PERSONEN.....</i>	<i>63</i>
<i>Bijlage 8: Belangrijke adressen.....</i>	<i>67</i>

Een woord vooraf

Na de succesvolle introductie van de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling voor de branche kinderopvang eind 2011, bied de Brancheorganisatie Kinderopvang per juli 2013 een herziene versie van de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling voor de branche kinderopvang aan.

De code is gebaseerd op het basismodel meldcode Stappenplan voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling van het ministerie Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Deze herziene versie is ontwikkeld naar aanleiding van gewijzigde wet- en regelgeving en voldoet aan alle eisen welke vanuit de wet worden voorgeschreven.

Brancheorganisatie Kinderopvang heeft er voor gekozen de basismeldcode aan te passen en specifiek te maken voor kinderopvangorganisaties. Elke kinderopvangorganisatie is immers verplicht een meldcode te hanteren. Daarnaast zijn kinderopvangorganisaties verplicht om hun medewerkers hierin te scholen en te ondersteunen bij het gebruik van de meldcode.

Door de basismeldcode aan te passen en specifiek te maken voor kinderopvangorganisaties, wordt het voor kinderopvangorganisaties makkelijker gemaakt om de meldcode te implementeren binnen de eigen organisatie.

Deze meldcode is bedoeld voor iedereen die werkzaam is binnen onze branche.

Bovendien heeft Brancheorganisatie naast de meldcode voor huiselijk geweld en kindermishandeling in thuissituaties er voor gekozen om 2 extra routes te ontwikkelen. Deze 2 routes hebben betrekking op hoe gehandeld kan worden bij vermoedens van kindermishandeling door een beroepskracht waarbij sinds juli 2013 een meldplicht van toepassing is en hoe gehandeld kan worden bij seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling.

Jaarlijks zijn tienduizenden kinderen en volwassenen slachtoffer van mishandeling, verwaarlozing of misbruik. Onderzoek wijst uit dat professionals die met een meldcode werken 3 keer zo vaak ingrijpen als collega's waar zo'n code niet voorhanden is. Dat alleen al maakt het werken met een meldcode dubbel en dwars waard.

Inleiding

In 2013 is het Besluit vaststelling minimumeisen verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling in werking getreden. Dit besluit verplicht organisaties om een meldcode vast te stellen en kennis en gebruik ervan te bevorderen. In het kader van kwaliteitszorg wordt de plicht opgelegd om een meldcode te hanteren voor huiselijk geweld en kindermishandeling, daaronder ook begrepen seksueel geweld, vrouwelijke genitale verminking (ook wel genoemd meisjesbesnijdenis) en eer gerelateerd geweld. De verplichting geldt voor organisaties en zelfstandige beroepskrachten in de gezondheidszorg, onderwijs, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning en jeugdzorg. Het kunnen signaleren van kindermishandeling is een belangrijke competentie waarover iedere beroepskracht die met kinderen werkt dient te beschikken.

Daarnaast is een wettelijke meldplicht ingevoerd voor een vermoeden van een geweld- of zedendelict jegens een kind door een collega. Dit betekent dat een ouder van een kinderopvangorganisatie (zie definitielijst) wettelijk verplicht is om contact op te nemen met een vertrouwensinspecteur als over aanwijzingen beschikt wordt dat een collega een geweld of zedendelict begaat of heeft begaan en een kind hiervan het slachtoffer is.

De Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling voor de branche kinderopvang is gebaseerd op het basismodel meldcode: Stappenplan voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Betreffend basismodel is ontwikkeld door het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en bedoeld voor alle sectoren waar vanuit professioneel oogpunt met kinderen wordt gewerkt.

Deze meldcode is speciaal toegeschreven naar de branche kinderopvang en is bedoeld voor iedereen die werkzaam is binnen deze branche. De meldcode geeft via een stappenplan aan hoe te handelen wanneer er signalen zijn die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling. Daarnaast bevat deze meldcode een route hoe te handelen bij signalen van mogelijk geweld- of zedendelict door een collega en een route hoe te handelen wanneer er sprake is van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling. Elke stap binnen de routes wordt afzonderlijk uitgebreid toegelicht.

Definities

Kinderopvang	Verzamelnaam voor kinderdagopvang, buitenschoolse opvang, peuterspeelzaalwerk en gastouderopvang.
Kinderopvangorganisatie	Waar in deze meldcode gesproken wordt over kinderopvangorganisatie, wordt bedoeld een (kinderopvang)voorziening waar minimaal één van de vier kinderopvangvormen (dagopvang, peuterspeelzaal, buitenschoolse opvang, gastouderopvang) wordt aangeboden of sprake is van een voorschool.
Gastouderbureau	Het bureau dat bemiddelt tussen gastouders en vraagouders.
Houder	Degene aan wie een onderneming als bedoeld in de Handelsregisterwet 2007 toebehoort en die met die onderneming een kindercentrum, gastouderbureau of een peuterspeelzaal exploiteert.
Directie	Daar waar in deze meldcode directie staat, kan ook gelezen worden houder, directeur, bestuur of stichting bestuur.
Leidinggevende	De persoon binnen de kinderopvangorganisatie die leiding geeft aan een of meer beroepskrachten.
Beroepskracht	De beroepskracht die binnen de kinderopvangorganisatie werkzaam is en die in dit verband aan kinderen zorg, begeleiding of een andere wijze van ondersteuning biedt. Hieronder vallen in ieder geval de pedagogisch medewerker, vrijwilliger ¹ , gastouder ² , peuterspeelzaalleidster, flexwerker, zelfstandige zonder personeel (zzp'er), gedragswetenschapper, leidinggevende, bemiddelingsmedewerker, directie.
Vrijwilliger	Degene die structureel al dan niet tegen een vrijwilligersvergoeding op regelmatige, niet incidentele basis werkzaam is in de kinderopvang en is belast met verzorging, opvoeding en bijdrage aan ontwikkeling van kinderen
Aandachts-functionaris	De beroepskracht werkzaam binnen de kinderopvangorganisatie met specifieke deskundigheid op het terrein van kindermishandeling en huiselijk geweld. Daar waar aandachts-functionaris wordt geschreven kan bijvoorbeeld gedacht worden aan bemiddelingswerker van het gastouderbureau, senior pedagogisch medewerker of leidinggevende.

¹ Een vrijwilliger is geen beroepskracht. In deze meldcode kan in sommige gevallen ook vrijwilliger gelezen worden volgens de opgestelde definitie

² Bij een gastouder wordt in principe niet gesproken over een beroepskracht. In deze meldcode kan echter daar waar beroepskracht staat, ook gastouder gelezen worden.

Ouders / verzorgers	De volwassenen of volwassene die verantwoordelijk zijn / is voor de zorg en opvoeding van het kind; ouder(s), verzorger(s), voogd. Daar waar ouders geschreven wordt, wordt ook verzorgers of ouder / verzorger bedoeld.
Vraagouder	De ouder die zijn kind naar de gastouderopvang brengt.
Gastouder	De natuurlijke persoon van 18 jaar of ouder die gastouderopvang aanbiedt. De opvang kan plaatsvinden in het huis van de ouder of de gastouder.
Veilig thuis	Samenvoeging van VEILIG THUIS en SHG
Vertrouwensinspecteur	Een vertrouwensinspecteur is werkzaam bij de Inspectie van het Onderwijs. De vertrouwensinspecteur heeft geheimhoudingsplicht en is bij wet uitgezonderd van het doen van aangifte. Voor de kinderopvang is de vertrouwensinspecteur als deskundige aangewezen door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Een houder van een kinderopvangorganisatie is verplicht om bij een vermoeden van een zeden- of geweldsdelict door een werknemer (met taken belast persoon) de vertrouwensinspecteur te raadplegen
(Zeden) politie	De enige plek waar aangifte kan worden gedaan van een geweld- of zedenmisdrijf. Politie onderzoekt een vermoeden en doet aan waarheidsvinding.
Volwassen huisgenoot	De volwassen huisgeno(o)t(en) van de gastouder die mogelijk in contact kom(t)(en) met de kinderen die worden opgevangen in het huis van de gastouder.
Bemiddelingsmedewerker	De beroepskracht werkzaam bij een gastouderbureau en die in dit verband bij gastouders en vraagouders bemiddelt en begeleidt.
Hij	Waar gesproken wordt over hij kan zowel hij als zij van toepassing zijn.

Overeenkomst ter gebruik van de meldcode

Aangeraden wordt dat de kinderopvangorganisatie deze overeenkomst invult en ondertekent. De kinderopvangorganisatie geeft hiermee uiting aan het feit dat de meldcode actief binnen de organisatie gebruikt wordt.

Hiermee verbinden de kinderopvangorganisatie en haar medewerkers zich tot het volgen van het stappenplan indien er signalen en zorgen zijn die kunnen duiden op kindermishandeling en/ of huiselijk geweld. Tussen de haakjes dient de naam van de kinderopvangorganisatie ingevuld te worden. Aangekruist kan worden wat van toepassing is binnen de kinderopvangorganisatie.

Het bevoegd gezag van BSO De Kinderster

Overwegende:

- dat De Kinderster verantwoordelijk is voor een goede kwaliteit van de dienstverlening aan zijn kinderen en dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in geval van dienstverlening aan kinderen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat De Kinderster een meldcode wenst vast te stellen, zodat de beroepskrachten die binnen De Kinderster werkzaam zijn weten welke stappen van hen worden verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat De Kinderster in deze meldcode ook vastlegt op welke wijze zij de beroepskrachten bij deze stappen ondersteunt;
- dat van de beroepskrachten die werkzaam zijn bij De Kinderster op basis van deze verantwoordelijkheid wordt verwacht dat zij in alle contacten met kinderen attent zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen;
- dat De Kinderster een meldcode wenst vast te stellen, zodat gastouders die bemiddeld zijn via deze kinderopvangorganisatie weten welke stappen van hen worden verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat onder huiselijk geweld wordt verstaan: (dreigen met) geweld, op enigerlei locatie, door iemand uit de huiselijke kring, waarbij onder geweld wordt verstaan: de fysieke, seksuele of psychische aantasting van de persoonlijke integriteit van het slachtoffer, daaronder ook begrepen ouderenmishandeling, eer gerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking (meisjesbesnijdenis);
- Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: (ex)partners, gezinsleden, familieleden en huisgenoten.
- Dat onder kindermishandeling wordt verstaan: iedere vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of

psychisch letsel, daaronder ook begrepen eer gerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking;

- dat onder beroepskracht in deze meldcode wordt verstaan: de beroepskracht die voor De Kinderster werkzaam is en die in dit verband aan kinderen van de kinderopvangorganisatie zorg, begeleiding, of een andere wijze van ondersteuning biedt;

In aanmerking nemende:

- P het Besluit vaststelling minimumeisen verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling;
- P de Wet maatschappelijke ondersteuning;
- P de Wet op de jeugdzorg;
- P de Wet bescherming persoonsgegevens;
- P de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen;
- P Beleidsregels kwaliteit kinderopvang en peuterspeelzalen;
- P Wijzigingswet kinderopvang 2013;
- P Wet klachtrecht cliënten zorgsector;
- P het privacyreglement van De Kinderster

Stelt het volgende vast binnen de kinderopvangorganisatie:

- P Route bij signalen huiselijk geweld en kindermishandeling;
- P Route bij signalen van mogelijk geweld- of zedendelict door een collega;
- P Route bij signalen seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling.

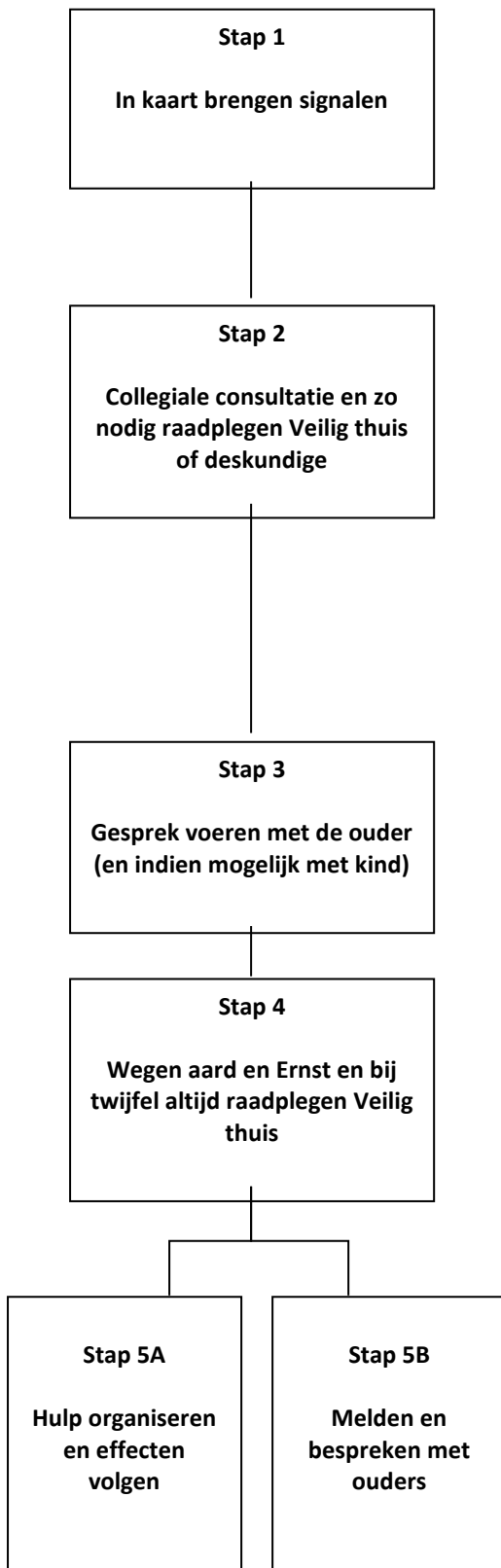
Tevens neemt de kinderopvangorganisatie de verantwoordelijkheden op zich voor het scheppen van randvoorwaarden voor een veilig werk- en meldklimaat (zie onderdeel IV uit meldcode). Ook vult de kinderopvangorganisatie de sociale kaart in (zie onderdeel V uit meldcode) en zorgt dat deze toegankelijk is voor de beroepskrachten.

Handtekening houder of directie De Kinderster

N.Oulali

Datum handtekening: 7-8-2018

I. Route bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

Stap 1: In kaart brengen van signalen

De beroepskracht³:

- P observeert kinderen en ouders;
- P raadpleegt signalenlijst (bijlage 2)
- P bespreekt signalen met aandachtsfunctionaris;
- P deelt de zorg met ouders;
- P registreert.

Stap 2: Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen VEILIG THUIS of een deskundige op het gebied van letselduiding

De aandachtsfunctionaris:

- P consulteert:
 - P interne en externe collega's;
 - P het Veilig thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding;
 - P eventueel andere organisaties;
- P bespreekt uitkomsten consultaties met ouders;
- P registreert.

Stap 3: Gesprek voeren met de ouder (en indien mogelijk met het kind)

De aandachtsfunctionaris:

- P deelt de zorg met ouders;
- P bespreekt indien mogelijk met het kind;
- P registreert.

Stap 4: Wegen aard en ernst van het huiselijk geweld of kindermishandeling en bij twijfel altijd raadplegen van Veilig thuis

De aandachtsfunctionaris:

- P weegt het risico, de aard en ernst;
- P vraagt bij twijfel altijd Veilig thuis hierover een advies te geven;
- P registreert.

Stap 5a: Hulp organiseren en effecten volgen

De aandachtsfunctionaris:

- P bespreekt de zorgen met ouders;
- P organiseert hulp door ouders en kind door te verwijzen;
- P monitort of ouder en kind hulp krijgen;
- P volgt het kind;
- P registreert.

³ Daar waar in de meldcode gesproken wordt over de beroepskracht, kan ook gastouder gelezen worden.

Stap 5b: Melden en bespreken met ouders**De aandachtsfunctionaris:**

- P meldt het vermoeden bij het Veilig thuis;
- P sluit bij de melding aan bij feiten en gebeurtenissen;
- P overlegt met Veilig thuis over acties na de melding;
- P monitort of ouder en kind hulp krijgen;
- P volgt het kind;
- P registreert.

Route bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

Stap 1: In kaart brengen van signalen

De beroepskracht brengt de signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen of juist ontkrachten in kaart en legt deze vast. De beroepskracht legt ook de contacten over de signalen vast, evenals de stappen die worden gezet en de besluiten die worden genomen.

Bij vroegsignalering worden signalen gezien die duiden op een zorgelijke of mogelijk bedreigde ontwikkeling. Zelden zullen deze signalen direct duidelijkheid geven over de oorzaak zoals huiselijk geweld of kindermishandeling. Het is daarom verstandig uit te gaan van de signalen die de beroepskracht bij het kind of in de interactie tussen ouder en kind waarneemt. Bij het signaleren van huiselijk geweld of kindermishandeling kan gebruik gemaakt worden van de signalenlijsten (bijlage 1,2,3) en de observatielijst (bijlage 4).

Het is gebruikelijk om in deze fase in gesprek te gaan met de ouder tijdens haal- en brengmomenten, tijdens een tien-minutengesprek of op een ander gepland moment. Hierbij gaat het vooral om het benoemen van feitelijkheden en zaken die opvallen. Daarnaast kan het kind in de groep geobserveerd worden en de ouder met het kind tijdens contactmomenten.

Alle signalen dienen te worden verzameld waardoor het duidelijker wordt welke zorgen er zijn en of deze zorgen gegrond zijn. De beroepskracht vraagt de aandachtsfunctionaris om te helpen bij het onderbouwen van de signalen.

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd. Gespreksverslagen kunnen door betrokkenen worden ondertekend. Er kan hiervoor een kinddossier aangelegd worden, dat in een gesloten kast (met slot) of digitaal (met wachtwoord) wordt bewaard. Dit vanwege de privacygevoelige gegevens die worden verzameld.

Stap 2: Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen van Veilig thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding

De beroepskracht bespreekt de signalen met de aandachtsfunctionaris. Het wordt aanbevolen om advies aan het Veilig thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding te vragen. Dit is een taak voor de aandachtsfunctionaris.

Consultatie is - afhankelijk van de interne afspraken van de kinderopvangorganisatie - mogelijk met de volgende interne collega's: de leidinggevende, de bemiddelingswerker (van het gastouderbureau), de gedragswetenschapper, de aandachtsfunctionaris of een collega uit dezelfde groep. Extern is consult mogelijk met de jeugdverpleegkundige of jeugdarts van het consultatiebureau of de GGD. Indien de kinderopvangorganisatie deelneemt aan het zorgadviesteam (ZAT) is het ook mogelijk om het kind binnen dit team te bespreken. Tevens kan gebruik worden gemaakt van samenwerking met het Centrum voor Jeugd en Gezin.

Consult bij Veilig thuis of deskundige op het gebied van letselduiding

Indien de aandachtsfunctionaris of bemiddelingsmedewerker ook maar enige twijfel heeft over de oorzaak van de situatie en/of eventuele mogelijke onveiligheid bij het kind, kan advies worden gevraagd bij het Veilig thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding. Het Veilig thuis kan een eerste weging maken of het terecht is dat er zorgen zijn over deze situatie en of er mogelijk sprake kan zijn van huiselijk geweld of kindermishandeling. Het Veilig thuis kan betrokken worden als er zorgen zijn over huiselijk geweld waarbij ouders c.q. meerderjarige huisgenoten betrokken zijn. Wanneer er kinderen bij zijn betrokken zal het Veilig thuis echter doorgaans doorverwijzen naar het Veilig thuis. Een deskundige op het gebied van letselduiding kan worden ingezet ter duiding van letsels waarbij een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling speelt. Zorgvuldig handelen vereist dat de aandachtsfunctionaris of bemiddelingsmedewerker bij elk vermoeden nagaat of hij advies vraagt bij het Veilig thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding

Consult bij zorgadviesteam

Voor het bespreken in het zorgadviesteam wordt een intakegesprek met de ouders en/of aandachtsfunctionaris of bemiddelingsmedewerker door het maatschappelijk werk of een ander lid van het zorgadviesteam gevoerd. Door de ouder continu te betrekken en in overleg te treden, is de kans groter dat de ouder gemotiveerd is om de situatie te verbeteren en/of hulp te aanvaarden. Om het kind 'open' (niet anoniem) te bespreken in het zorgadviesteam en met andere externe deskundigen is schriftelijke toestemming van de ouder vereist. Indien de aandachtsfunctionaris in het contact transparant en integer is, is de kans groot dat over deze zaken een open gesprek mogelijk is. In de meeste gevallen wordt toestemming door de ouder gegeven. Gespreksvaardigheid om in gesprek te gaan over zorgen en het vragen om toestemming van de ouder is een specifieke deskundigheid en kan door middel van scholing worden aangeleerd. Ook kan de aandachtsfunctionaris of bemiddelingsmedewerker advies krijgen van het Veilig thuis of het zorgadviesteam over het in gesprek gaan met de ouder.

Indien de ouder weigert, is dit een zorgelijk signaal en moet het worden meegenomen in de weging (stap 4). Het kind kan overigens anoniem worden besproken wanneer de ouder geen toestemming heeft gegeven, maar dit verdient niet de voorkeur vanwege de eventuele vervolgcacties.

Noodsituaties

Bij signalen die wijzen op acuut en zodanig ernstig geweld dat het kind of een gezinslid onmiddellijk moet worden beschermd, kan meteen contact worden opgenomen met het Veilig thuis. Het Veilig thuis maakt dan een inschatting van de ernst van de situatie. Voor noodsituaties is het Veilig thuis 24 uur per dag bereikbaar. In zeer ernstig dreigende situaties kan het Veilig thuis een melding

overdragen aan de Raad voor de Kinderbescherming. Bijvoorbeeld als een kind met verwondingen naar het ziekenhuis moet en de ouders willen het niet meegeven of weghalen uit het ziekenhuis. In een dergelijke situatie kan er heel snel een voorlopige ondertoezichtstelling worden gevraagd zodat de ouders (tijdelijk) het gezag niet hebben over hun kind.

In noodsituaties kan overigens ook contact gezocht worden met de crisisdienst van Bureau Jeugdzorg en/of de politie gevraagd worden om hulp te bieden. In de bijlage 8 bevindt zich een algemeen overzicht van websites en adressen van instanties en organisaties waar de beroepskracht terecht kan voor ondersteuning en advies. In deze meldcode is een sociale kaart opgenomen die de kinderopvangorganisatie kan invullen met gegevens uit de eigen regio (zie onderdeel VII).

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd.

Stap 3: Gesprek met de ouder (en indien mogelijk met het kind)

De aandachtsfunctionaris of bemiddelingsmedewerker bespreekt de signalen met de ouders, en indien mogelijk met het kind (eventueel samen met leidinggevende). De kinderopvangorganisatie kan er echter ook voor kiezen dat het gesprek door de beroepskracht wordt gevoerd, eventueel samen met aandachtsfunctionaris of bemiddelingsmedewerker of leidinggevende. In die gevallen wordt het gesprek altijd voorbereid met de aandachtsfunctionaris. Ook kan tijdens de voorbereiding ondersteuning worden gevraagd aan het Veilig thuis.

Voor het gesprek met de ouders (en eventueel het kind) kunnen de volgende stappen worden gevolgd:

1. Leg de ouders (en eventueel het kind) het doel uit van het gesprek;
2. Beschrijf de feiten die zijn vastgesteld en de waarnemingen die zijn gedaan, geef daarbij geen waardeoordeel of eigen interpretatie;
3. Nodig de ouders uit om een reactie hierop te geven;
4. Kom pas na deze reactie zo nodig en zo mogelijk met een interpretatie van hetgeen er is gezien, gehoord en/of waargenomen;
5. Leg het gesprek vast en laat het indien mogelijk ondertekenen door alle betrokkenen.

In de meeste gevallen is het onduidelijk wat de oorzaken zijn van de signalen. Door ouders te informeren en informatie uit te wisselen over de ontwikkeling van hun kind, kunnen zorgen verduidelijkt, ontkracht of bekrachtigd worden. Nodig de ouders expliciet uit tot het geven van hun mening en vraag door over kindgerelateerde onderwerpen in de thuissituatie. Herkent de ouder de situatie? Hoe gedraagt het kind zich thuis? Hoe reageren de ouders daarop? Hoe gaat het opvoeden thuis? Hoe reageert het kind hierop? Hoe is de ontwikkeling van het kind tot nu toe verlopen? Wat vinden de ouders daarvan? Hoe ervaren de ouders de opvoeding en hun rol als ouders?

Indien de ouders de zorgen herkennen, kan een begin worden gemaakt met het onderzoeken van kansen en oplossingen. Ouders moeten vaak eerst gemotiveerd worden zodat de zorgen over hun kind gedeeld kunnen worden. Het helpt dan om ouders meer informatie te geven over de ontwikkeling van het kind en de effecten voor het kind in de huidige situatie. Pas als ouders niet te motiveren zijn en de zorgen blijven ontkennen is het raadzaam het Veilig thuis om advies te vragen en een melding te overwegen. Het veilig thuis kan betrokken worden als er zorgen zijn over huiselijk geweld waarbij ouders c.q. meerderjarige huisgenoten betrokken zijn. Wanneer er kinderen bij zijn betrokken zal het Veilig thuis echter doorgaans doorverwijzen naar het Veilig thuis.

Indien besloten wordt om ook met het kind zelf te spreken, is het van belang dat het kind zich veilig genoeg voelt om het gesprek te voeren. Maak hierbij de afweging of het in het belang van het kind zelf is om dit gesprek te voeren. Hierover kan ook advies worden gevraagd aan het veilig thuis. Beloof tijdens een dergelijk gesprek nooit geheimhouding, maar geef wel aan dat de signalen serieus afgewogen zullen worden. Belangrijk is ook dat het kind niet wordt ondervraagd, maar dat het kind met name de ruimte wordt gegeven om zijn verhaal te vertellen.

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd.

Stap 4: Weeg aard en ernst van het huiselijk geweld of kindermishandeling en bij twijfel altijd raadplegen van het Veilig thuis

De aandachtsfunctionaris of bemiddelingsmedewerker weegt op basis van de signalen, van het (extern) ingewonnen advies en van het gesprek met de ouders het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling al dan niet in overleg met leidinggevende. Daarnaast wordt de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling gewogen. Ook moet er altijd overwogen worden of er naar de politie moet worden gegaan. Tenslotte zijn kindermishandeling en huiselijk geweld strafbare feiten.

Voor de weging is het van belang dat de aandachtsfunctionaris in het dossier de signalen, de gesprekken en de stappen beschrijft en vastlegt die al gezet zijn.

Daarnaast zijn voor de weging de volgende factoren van belang:

P de leeftijd van het slachtoffer;

P de aard van het geweld;

P de mate van afhankelijkheid;

P de duur van het geweld;

P de verwachting over de schade die wordt aangericht;

P de mate van isolement waarin het geweld zich afspeelt.

Een weging is altijd persoonlijk, er zijn geen vaste richtlijnen voor. Omdat elke situatie uniek is, is hier geen standaard voor. Wanneer twijfel blijft bestaan over een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling, is het verplicht om het veilig thuis te raadplegen.

Het veilig thuis kan helpen een risicotaxatie uit te voeren en kan helpen bepalen of het verstandig is zelf hulp te organiseren of een melding te doen. Dit is ook van toepassing als het om mogelijk eengerelateerd geweld gaat. Zo mogelijk kan ook het Landelijk Expertise Centrum Eengerelateerd Geweld (LEC EGG) van de politie om advies worden gevraagd.

In bijlage 8 staat een algemeen overzicht van websites en adressen van instanties en organisaties waar de beroepskracht terecht kan voor ondersteuning en advies. De kinderopvangorganisatie dient zelf de sociale kaart uit deze meldcode aan te passen en in te vullen met de instanties en organisaties die werkzaam zijn binnen betreffende regio (zie onderdeel VII).

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd.

Stap 5: Beslissen: zelf hulp organiseren of melden

Stap 5a: Hulp organiseren en effecten volgen

Als op basis van de afweging in stap 4 genoeg gronden zijn dat het kind en zijn gezin redelijkerwijs *voldoende* tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling beschermd kunnen worden:

- ▷ ***bespreek* met de ouders;**
- ▷ ***organiseer* dan de noodzakelijke hulp;**
- ▷ ***volg* de effecten van deze hulp en**
- ▷ ***doe* alsnog een *melding* als er signalen zijn dat het huiselijk geweld of de kindermishandeling niet stopt, of opnieuw begint.**

Dit is de verantwoordelijkheid van de aandachtsfunctionaris al dan niet in overleg met de leidinggevende en/of directie.

Als de kinderopvangorganisatie gebruik heeft gemaakt van het zorgadviesteam, kan het zorgadviesteam verdere actie coördineren. Het zorgadviesteam bespreekt de hulpvraag van kinderopvangorganisatie en ouders, beoordeelt de hulpvraag, stelt een aanpak vast, geeft handelingsadviezen voor de beroepskracht en adviseert over verdere hulp. Ook het CJG kan worden geraadpleegd en hierin adviseren.

De aandachtsfunctionaris binnen de kinderopvangorganisatie bespreekt met de ouders de uitkomst van de bespreking met het CJG of zorgadviesteam. Met de ouders kan gesproken worden over verder te nemen stappen voor hulpverlening voor het kind en/of de ouders. Hierbij is het belangrijk om informatie te geven over de hulpverlenende instanties en of er hiervoor een indicatie nodig is van bijvoorbeeld Bureau Jeugdzorg. De ouders kunnen op deze manier worden doorverwezen. Belangrijk is om bij de ouders en de instantie te informeren of zij ook daadwerkelijk naar de verwijzende instantie zijn gegaan. Leg de gesprekken vast en laat indien mogelijk ouders het gespreksverslag ondertekenen.

Indien er voor een van voorgaande stappen ondersteuning nodig is, dan kan dit gevraagd worden bij het Veilig thuis, CJG of zorgadviesteam. De kinderopvangorganisatie kan in het eigen team afspraken maken over de begeleidings- en zorgbehoeften van het kind. De uitkomst van deze teambespreking wordt vastgelegd en met de ouders besproken.

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd.

Stap 5b: Melden en bespreken met ouders

Kan het kind of kunnen de ouders *niet voldoende* tegen het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling beschermd worden, of *is er twijfel* of de kinderopvangorganisatie hiertegen voldoende bescherming kan bieden:

- ▷ ***meld* het vermoeden bij Veilig Thuis en;**
- ▷ ***sluit* bij de melding zoveel mogelijk aan bij feiten en gebeurtenissen en geef duidelijk aan indien de informatie die gemeld wordt (ook) van anderen afkomstig is;**
- ▷ ***overleg* bij de melding met het Veilig Thuis wat er *na* de melding, binnen de grenzen van de gebruikelijke werkzaamheden, *gedaan kan worden om* het kind, de ouders en mogelijke gezinsleden tegen het risico op huiselijk geweld of op mishandeling te beschermen;**

- P Monitor hierbij of ouder en kind hulp krijgen;
- P Registreer.

Dit is de verantwoordelijkheid van de aandachtsfunctionaris al dan niet in overleg met de leidinggevende en/of directie.

Bespreek de melding vooraf met de ouders. Leg uit waarom de kinderopvangorganisatie van plan is deze melding te gaan doen en wat het doel daarvan is. Blijf in het gesprek bij de feiten en constatering en voorkom interpretaties of waardeoordelen.

1. Vraag de ouders uitdrukkelijk om een reactie;
2. In geval van bezwaren van de ouders, overleg op welke wijze er tegemoet kan worden gekomen aan deze bezwaren en leg dit in het document vast;
3. Is dat niet mogelijk, weeg de bezwaren dan af tegen de noodzaak om het kind, de ouders en/of mogelijke gezinsleden te beschermen tegen het geweld of de kindermishandeling. Betrek in alle afwegingen de aard en de ernst van het geweld en de noodzaak om het kind, de ouders en/of mogelijke gezinsleden door het doen van een melding daartegen te beschermen;
4. Doe een melding indien naar het oordeel van de kinderopvangorganisatie de bescherming van de ouder of zijn gezinslid de doorslag moet geven.

Van contacten met de ouders over de melding kan worden afgezien:

P als de veiligheid van het kind, één van de ouders, die van de beroepskracht of gastouder zelf, en/of die van een ander in het geding is; of

P als er goede redenen zijn om te veronderstellen dat de ouders daardoor het contact met de kinderopvangorganisatie zal verbreken.

Indien na enige periode onvoldoende verbetering zichtbaar is, is het van belang opnieuw contact op te nemen met het Veilig thuis en eventueel opnieuw een melding te doen. Het Veilig thuis adviseert, indien nodig, meerdere keren contact op te nemen indien er onvoldoende verbetering of verslechtering te zien is.

Inspanningen na de melding

Een melding is geen eindpunt. Als de kinderopvangorganisatie een melding doet, geeft het stappenplan daarom aan dat de aandachtsfunctionaris in zijn contact met het VEILIG THUIS ook bespreekt wat hij zelf, na zijn melding, binnen de grenzen van zijn gebruikelijke taakuitoefening kan doen om het kind of zijn gezinsleden te beschermen en te ondersteunen. Dit is uitdrukkelijk in stap 5 bij de melding opgenomen om duidelijk te maken dat de betrokkenheid van de beroepskracht bij het kind en ouders en mogelijke gezinsleden na de melding niet ophoudt. Van hem wordt verwacht dat hij, naar de mate van zijn mogelijkheden, het kind blijft ondersteunen en beschermen. Uiteraard gebeurt dit in overleg met het VEILIG THUIS om zo tot een gemeenschappelijke aanpak te komen. Het VEILIG THUIS houdt degene die de melding heeft gedaan op de hoogte van de uitkomsten van het onderzoek en van de acties die in gang worden gezet.

Wanneer er sprake is van (een vermoeden van) kindermishandeling in de thuissituatie van één van de kinderen van de kinderopvangorganisatie kan dit ook impact hebben op de (andere) beroepskrachten en andere kinderen. Het is belangrijk dat de betreffende kinderopvangorganisatie hier aandacht aan besteedt, bijvoorbeeld in teamoverleggen of tijdens intervisie.

Interne evaluatie

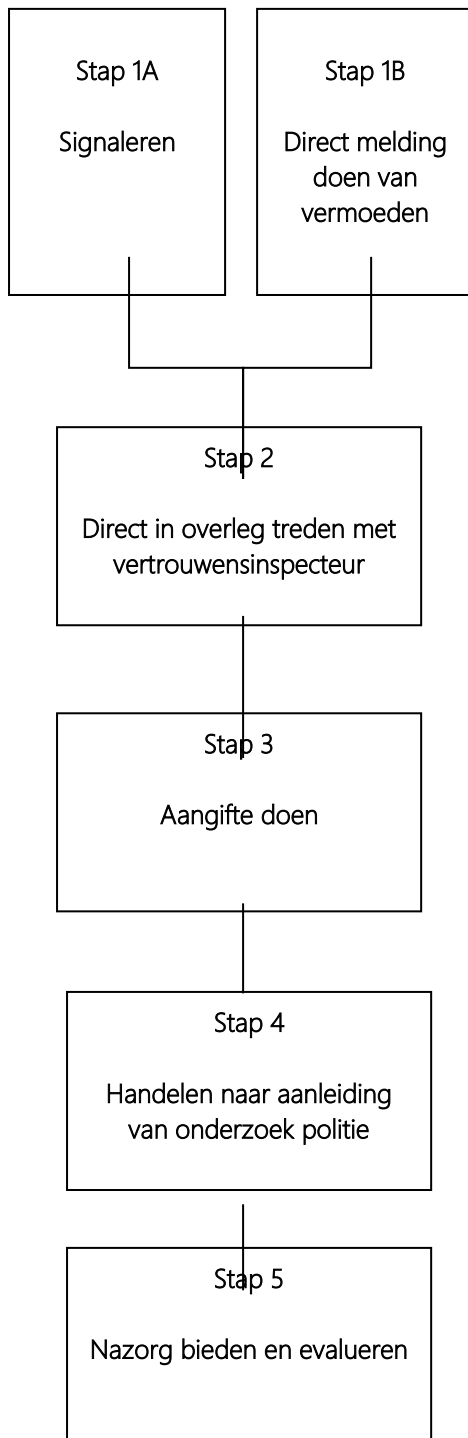
Het is belangrijk dat de toepassing van de meldcode systematisch geëvalueerd wordt. Dit kan de aandachtsfunctionaris, leidinggevende en/of directie op zich nemen. Aangeraden wordt dat de

uitvoering van de evaluatie door een ander wordt gedaan dan degene die actief binnen het proces zelf is geweest. Zo nodig worden verbeteringen in afspraken en/of procedures aangebracht.

Geanonimiseerde gegevens met betrekking tot het vermoeden van kindermishandeling worden geregistreerd. Deze gegevens worden door de directie op een centraal punt bewaard. De gegevens worden geregistreerd en bewaard om bijvoorbeeld in kaart te kunnen brengen hoe vaak vermoedens van kindermishandeling binnen de gehele kinderopvangorganisatie voorkomen en op welke wijze daarmee wordt omgegaan.

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd.

II. Route bij signalen van mogelijk geweld- of zedendelict door een collega jegens een kind

Stap 1A: Signaleren

De beroepskracht:

- ▷ observeert;
- ▷ raadpleegt signalenlijst (zie bijlagen)
- ▷ registreert.

Stap 1B: Direct Melding doen van vermoeden geweld- of zedendelict door een collega jegens een kind bij houder

De beroepskracht of bemiddelingsmedewerker:

- ▷ is verplicht het vermoeden van een geweld- of zedendelict door een collega jegens een kind direct bij de houder te melden.

Stap 2: In overleg treden met vertrouwensinspecteur

De houder:

- ▷ Moet direct contact leggen met een vertrouwensinspecteur (overlegplicht) indien hij aanwijzingen heeft dat een collega een geweld- of zedendelict begaat of heeft begaan jegens een kind;
- ▷ Krijgt advies van de vertrouwensinspecteur over al dan niet doen van aangifte;
- ▷ registreert.

Stap 3: Aangifte doen

De houder:

- ▷ Is verplicht bij redelijk vermoeden aangifte te doen bij de politie (aangifteplicht);
- ▷ Stelt de beroepskracht in ieder geval voor de duur van het onderzoek op non-actief
- ▷ legt een draaiboek aan;
- ▷ raadpleegt het Veilig thuis en /of GGD;
- ▷ regelt ondersteuning van kind en ouders;
- ▷ volgt het ingestelde onderzoek van de politie;
- ▷ registreert.

Stap 4: Handelen naar aanleiding van onderzoek van de politie

De houder of directie:

- ▷ rehabiliteert;
- ▷ geeft waarschuwing af;
- ▷ neemt arbeidsrechtelijke maatregelen⁴;
- ▷ registreert.

⁴ Voor gastouder en vrijwilliger: zie uitwerking in stap 4 van deze route

Stap 5: Nazorg bieden en evalueren
De houder, directie of leidinggevende:

- P biedt nazorg voor ouders en kinderen;
- P biedt nazorg beroepskrachten;
- P organiseert ouderavonden;
- P verwijst door naar externe hulp;
- P evalueert de procedures;
- P registreert.

Algemene toelichting

De meldplicht betekent dat een houder wettelijk verplicht is om contact op te nemen met een vertrouwensinspecteur als op welke wijze dan ook over aanwijzingen beschikt wordt dat een collega een geweld- of zedendelict begaat of heeft begaan en een kind is hiervan het slachtoffer. De meldplicht geldt ook voor werknemers. Werknemers zijn verplicht om bij een reëel vermoeden dat een collega zich schuldig maakt aan een mogelijk geweld- of zedendelict jegens een kind dit meteen te melden bij hun werkgever.

Het is aan de houder (= het bevoegd gezag binnen de kinderopvangorganisatie) om te regelen of de houder zelf in contact treedt met de vertrouwensinspecteur of dat een leidinggevende (bijvoorbeeld een locatiemanager of directeur) dat namens hem doet. Daar waar in dat geval houder in deze route staat, kan ook de gedelegeerde persoon staan.

Melding door een medewerker over de houder zelf

Indien de medewerker aanwijzingen heeft dat de houder zelf een geweld- of zedendelict begaat (of heeft begaan) en een kind hiervan het slachtoffer is dan is de medewerker verplicht tot het doen van aangifte bij de politie.

Hij/zij kan hierover in overleg treden met de vertrouwensinspecteur. De vertrouwensinspecteur kan de medewerker begeleiden bij het doen van aangifte.

Melding door een ouder over een medewerker of leidinggevende

Indien een ouder aanwijzingen heeft dat een medewerker of leidinggevende zelf een geweld- of zedendelict begaat (of heeft begaan) en een kind hiervan het slachtoffer is dan kan de ouder contact opnemen met de vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs. Hiernaast heeft de ouder de (reguliere) rechtsplicht om bij een redelijk vermoeden van een strafbaar feit aangifte te doen bij de politie.

De vertrouwensinspecteur zal de ouder adviseren om contact op te nemen met een leidinggevende van de kinderopvanginstelling. Betreft het de leidinggevende dan is het advies om contact op te nemen met de houder.

Er ontstaat bij de leidinggevende van de kinderopvanginstelling een plicht om de houder op de hoogte te stellen van dit signaal. (zie verder onder het kopje aangifteplicht voor houder)

Melding door een ouder over een gastouder / volwassen huisgenoot

De situatie binnen de gastouderopvang wijkt af van de situatie in een kindercentrum, aangezien de gastouder alleen werkt, er in de meeste gevallen geen arbeidsrelatie is met het gastouderbureau en regelmatig een volwassen huisgenoot aanwezig is in de woning waar de kinderen worden opgevangen. Hoewel de bemiddelingsmedewerker de gastouder begeleidt, komt deze tussen de twee en vier maal in de opvangsetting van de gastouder en is de kans op signalering door bemiddelingsmedewerker gering. De melding van een vermoeden van een mogelijk geweld- of

zedenmisdrif zal daarom in de praktijk vooral gedaan worden door de ouder.

Route bij signalen van mogelijk geweld- of zedendelict door een collega jegens een kind

Stap 1A: Signaleren

De beroepskracht of bemiddelingsmedewerker heeft een vermoeden of een signaal opgevangen of een ander laat doorschemeren dat er iets niet goed zit in de relatie tussen het kind en een collega werkzaam binnen de kinderopvangorganisatie. Onder collega wordt volstaan een houder, directie, leidinggevende, beroepskracht of vrijwilliger volgens de definitie in de definitielijst van deze meldcode.

Niet in alle gevallen waarin beroepskrachten menen dat er niet goed met kinderen wordt omgegaan door een collega, is er sprake van een mogelijk geweld- of zedendelict. Desondanks mag niet aan deze signalen voorbij worden gegaan en zal onderzocht moeten worden wat er bij het kind wordt gesignaleerd.

De beroepskracht of bemiddelingsmedewerker dient altijd direct de houder op de hoogte te stellen van zijn twijfels en niet zelf een afweging te maken.

Vermoedens zijn er in uiteenlopende gradaties. Als de beroepskracht of bemiddelingsmedewerker zich met een dergelijk vermoeden (over een collega) geconfronteerd ziet, moeten de volgende acties ondernomen worden:

- P Raadpleeg de signalenlijsten;
- P Registreer dat wat is waargenomen;
- P Leg het signaal direct neer bij de houder (stap 1B van deze route).

Van belang is om betreffende signalen goed te registreren en te beschrijven. Tips over het registreren zijn te vinden in hoofdstuk IV.

Stap 1B: Direct melding doen van vermoeden van geweld- of zedendelict jegens een kind bij houder

Wanneer een beroepskracht vermoedt dat een collega binnen de kinderopvangorganisatie zich schuldig maakt aan kindermishandeling moet de beroepskracht of bemiddelingsmedewerker dit direct melden bij de houder.

In het stappenplan wordt er van uitgegaan dat een beroepskracht of een bemiddelingsmedewerker een mogelijk vermoeden van kindermishandeling door een collega direct meldt bij de houder. In de praktijk kunnen ook de volgende personen deze melding van vermoeden van kindermishandeling door een collega doen:

a. *Melding door het kind*

Als de melding van een geweld- of zedendelict afkomstig is van een kind, is opvang en steun voor het kind het eerste aandachtspunt. De beroepskracht bij wie het slachtoffer de klacht meldt, is verplicht dit meteen te melden bij de houder. Deze laat weten discreet te zullen handelen, maar belooft geen geheimhouding aan het kind. De houder treedt direct (onverwijld) in contact met een vertrouwensinspecteur (zie stap 2 van deze route) Naast het Veilig thuis worden zo nodig anderen ingeschakeld voor hulp. De ouders van het betrokken kind worden geïnformeerd. Aan de ouders wordt eveneens opvang en steun geboden. Het waarborgen van het gevoel van veiligheid van het kind is uitgangspunt van dit handelen.

b. *Melding door de ouder*

Als de melding van de ouders komt, zal deze melding altijd serieus genomen worden. Feiten en constatering zullen bij ouders nagevraagd worden. De beroepskracht geeft de melding direct (onverwijld) door aan de houder. De houder treedt direct in overleg met de vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs (stap 2 van deze route). De ouder kan bij een redelijk vermoeden ook zelf contact opnemen met een vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs.

c. *Melding door derden*

Als de melding van derden komt, dient uitgezocht te worden over welke informatie deze persoon/ personen precies beschikt/beschikken en waar deze informatie op is gebaseerd. De beroepskracht geeft de melding onverwijld door aan de houder. De houder is verplicht om in overleg te treden met een vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs (zie stap 2 van deze route)

Melding over leidinggevende

Wanneer de melding van toepassing is op de leidinggevende dient door de constaterende beroepskracht direct de houder te worden ingeschakeld.

Melding over de directie

Een bijzondere situatie betreft het geval dat de klacht het gedrag van de directie zelf betreft. Het gaat hierbij immers om de situatie waarin het niet meer mogelijk is om hogerop melding te doen. In dat geval is de constaterende beroepskracht verplicht om aangifte te doen bij de politie. De beroepskracht kan hierover in overleg treden met de vertrouwensinspecteur. De vertrouwensinspecteur kan de beroepskracht vervolgens begeleiden bij het doen van aangifte. Deze stap dient zorgvuldig geregistreerd te worden.

Stap 2: In overleg treden met vertrouwensinspecteur

De houder is verplicht om direct in overleg te treden met een vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs.

De vertrouwensinspecteur gaat samen met de houder na of er een redelijk vermoeden bestaat en adviseert de houder over aangifte.

Wanneer er geen sprake is van een redelijk vermoeden, is nader onderzoek redelijkerwijs niet aan de orde. De houder zal in gesprek gaan met betrokkenen om de mogelijk verstoorde werkhouding te herstellen. Indien de uitkomst is dat er een redelijk vermoeden bestaat dat er sprake is van een gewelds- of zedendelict dan heeft de houder een aangifteplicht. De kinderen worden dan direct afgeschermd van de betrokken beroepskracht door deze op non-actief te stellen of te schorsen. De houder deelt dit mee aan alle betrokkenen. Zie hiervoor ook de volgende stap in deze route.

De houder is verantwoordelijk voor de registratie in deze stap.

Aangifteplicht voor houder

Indien de houder aangifte doet, treedt de vertrouwensinspecteur terug.

Indien de houder weigert om aangifte te doen terwijl de vertrouwensinspecteur concludeert dat er een redelijk vermoeden bestaat, geldt de volgende escalatieladder:

1. Coördinator vertrouwensinspecteurs van de Inspectie van het Onderwijs probeert de houder te overreden;
2. Hoofdinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs probeert de houder te overreden;
3. Hoofdinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs legt contact met de burgemeester (het college van B&W) van de betreffende gemeente;
4. De burgemeester zal de (zeden) politie inschakelen dan wel andere activiteiten vanuit zijn bevoegdheden initiëren.

NB Het is aan de houder om te regelen of de houder zelf meteen in contact treedt met de vertrouwensinspecteur of dat een leidinggevende of locatiemanager dat namens de houder doet.

Stap 3: Aangifte doen

Indien na het overleg met de vertrouwensinspecteur blijkt dat er een redelijk vermoeden bestaat dat er sprake is van een geweld- of zedendelict, dan heeft de houder een meldplicht.

Als deze stap wordt gezet, is er vanzelfsprekend nog steeds geen sprake van 'schuld' van de beroepskracht over wie het vermoeden is geuit: 'beschuldigd' staat niet gelijk aan schuldig.

In geval van een reëel vermoeden neemt de houder, naast het doen van aangifte, de volgende maatregelen:

- a. Stelt de beroepskracht in ieder geval voor de duur van het onderzoek op non-actief⁵
- b. Het aanleggen van een draaiboek;
- c. Raadplegen Veilig thuis en/of lokale GGD;
- d. Het regelen van opvang van kind(eren) en ouders.

a. Stelt de beroepskracht in ieder geval voor de duur van het onderzoek op non-actief

In geval van een reeel vermoeden van een mogelijk geweld- of zedenmisdrijf, wordt de betreffende betrokken persoon in ieder geval voor de duur van het onderzoek op non-actief gesteld.

In het geval dat het een gastouder betreft, is meestal geen sprake van een arbeidsrelatie tussen gastouder en gastouderbureau. De houder dient, omdat het een vermoeden betreft, maatregelen te treffen die er voor zorgen dat de betreffende gastouder gedurende het onderzoek geen kinderen opvangt. Daarnaast dienen de maatregelen zodanig te zijn dat een gastouder eveneens gerehabiliteerd kan worden indien uit het onderzoek van de politie blijkt dat de vermoedens niet juist zijn. Ook is het van belang mee te nemen dat een gastouder bij meerdere gastouderbureaus kan zijn ingeschreven.

Bovenstaand geldt ook voor een vrijwilliger binnen de kinderopvangvoorziening (peuterspeelzaal).

a.b. Draaiboek aanleggen

De houder, of degene die in opdracht van de houder met deze taak belast is, draagt zorg voor een zorgvuldige procedure en legt een draaiboek aan.

c. Raadplegen Veilig thuis en/of GGD

Het Veilig thuis kan de kinderopvangorganisatie adviseren en ondersteuning bieden. Ook de GGD kan worden geraadpleegd. Voor adressen van de lokale GGD zie de sociale kaart in deze meldcode (onderdeel VII).

d. Het regelen van opvang voor kind(eren) en ouders

- ▶ Voor de ondersteuning voor het kind en de ouders kan een beroep worden gedaan op een instelling als de GGD of het Veilig thuis. (Het calamiteitenteam van) GGD is gespecialiseerd in het begeleiden van organisaties bij calamiteiten. In overleg met ouders en GGD en/of Veilig thuis, wordt bezien of de opvang in de kinderopvangorganisatie kan worden gecontinueerd dan wel dat er een andere oplossing moet worden geboden.
- ▶ De kinderopvangorganisatie informeert ouders over de mogelijkheid aangifte te doen bij de politie.
- ▶ De houder of directie houdt contact, toont betrokkenheid en informeert de ouders regelmatig over de voortgang van het onderzoek en andere zaken die voor de ouders van belang zijn.
- ▶ De ouders van de overige kinderen moeten geïnformeerd worden. Er kan gekozen worden om kinderen elders onder te brengen. Het Veilig thuis kan worden ingeschakeld voor advies hoe bijvoorbeeld te handelen met de eigen kinderen van de beroepskracht.

Na het doen van aangifte stelt de politie in de regel een onderzoek in. De politie voert gesprekken met alle betrokkenen. Het initiatief voor het instellen van een onderzoek ligt bij de politie. De houder en directie dienen het onderzoek van de politie te volgen en zelf geen stappen te ondernemen die indruisen tegen de bewijslast van de politie.

Stap 4: Handelen naar aanleiding van het onderzoek van de politie

Het onderzoek van de politie kan leiden tot verschillende uitkomsten. Afhankelijk van deze uitkomsten heeft de houder, directie of leidinggevende verschillende mogelijkheden om te handelen.

- a. Rehabilitatie van beroepskracht⁶;
- b. Waarschuwing afgeven;
- c. Arbeidsrechtelijke maatregelen.

a. Rehabilitatie beroepskracht

De politie kan op grond van het verrichte onderzoek constateren dat er geen aanleiding is om aan te nemen dat sprake is van een geweld- of zedendelict. De betrokken beroepskracht, die voor de duur van het onderzoek geschorst of op non-actief was gesteld, wordt door de houder of directie van de organisatie in zijn functie in ere hersteld. In een dergelijke situatie moeten het belang van de beroepskracht en het algemeen belang worden afgewogen en zou het bijvoorbeeld wenselijk kunnen zijn de betreffende beroepskracht binnen de kinderopvangorganisatie over te plaatsen. Indien na het onderzoek van de politie blijkt dat er een klacht is ingediend op valse gronden, kan de directie de betrokken beroepskracht een rehabilitatietraject aanbieden. De directie kan dan tevens maatregelen nemen tegen degene, die valselyk een beschuldiging heeft geuit. Dit kan variëren van de eis dat excuses worden aangeboden, tot schorsing of tot verwijdering.

b. Waarschuwing afgeven

De houder of directie kan besluiten tot het geven van een schriftelijke waarschuwing, met de mededeling dat herhaling van het ongewenste gedrag arbeidsrechtelijke gevolgen heeft. Die waarschuwing kan dan worden opgenomen in het personeelsdossier.

c. Arbeidsrechtelijke maatregelen

Wanneer de houder of directie constateert dat op grond van het verrichte onderzoek van de politie aanleiding is om aan te nemen dat kindermishandeling heeft plaatsgevonden, neemt de directie maatregelen van arbeidsrechtelijke aard, zoals ontslag wegens een dringende reden op grond van art. 677 en art. 678 boek 7 BW, of ontbinding van de arbeidsovereenkomst via de kantonrechter (art. 685 boek 7 BW).

In het geval dat het een gastouder betreft, dient de overeenkomst tussen het gastouderbureau en de gastouder per direct te worden beëindigd, evenals de overeenkomst tussen de gastouder en ouder. In geval er een arbeidsovereenkomst bestaat tussen de gastouder en ouder, dan geldt ontslag zoals boven beschreven.

In het geval dat het een vrijwilliger betreft, wordt de samenwerking per direct opgezegd.

Alle beslissingen worden zorgvuldig afgewogen en zorgvuldig geregistreerd door de houder of directie.

⁶ Hier kan ook gastouder of vrijwilliger worden gelezen

Stap 5: Nazorg bieden en evalueren

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie nazorg biedt aan alle betrokkenen. Ook het evalueren van de genomen stappen is belangrijk om in mogelijke toekomstige situaties adequaat te kunnen handelen.

Nazorg

Nazorg aan betrokken ouders en hun kinderen kan geboden worden door middel van ouderavonden, het uitnodigen van deskundigen daarbij of specifieke doorverwijzing. De kinderopvangorganisatie kan zich hier in laten adviseren door de GGD. Voor de kinderen kan als dit nodig is, of als de ouders van de kinderen dit nodig achten extra hulp worden ingezet.

Het is belangrijk om bijzondere aandacht te hebben voor de psychische belasting van de overige beroepskrachten naar aanleiding van bovenstaand traject. Wanneer er getuigen zijn onder de beroepskrachten kan met hen apart worden besproken wat nodig is om het gebeurde te verwerken. Bij hen kunnen gevoelens van onmacht, verdriet, schaamte en schuldgevoel een rol spelen. Andere beroepskrachten kunnen ook kampen met deze gevoelens. Hier kan aandacht aan worden besteed in de teamoverleggen en daar waar nodig ook individueel.

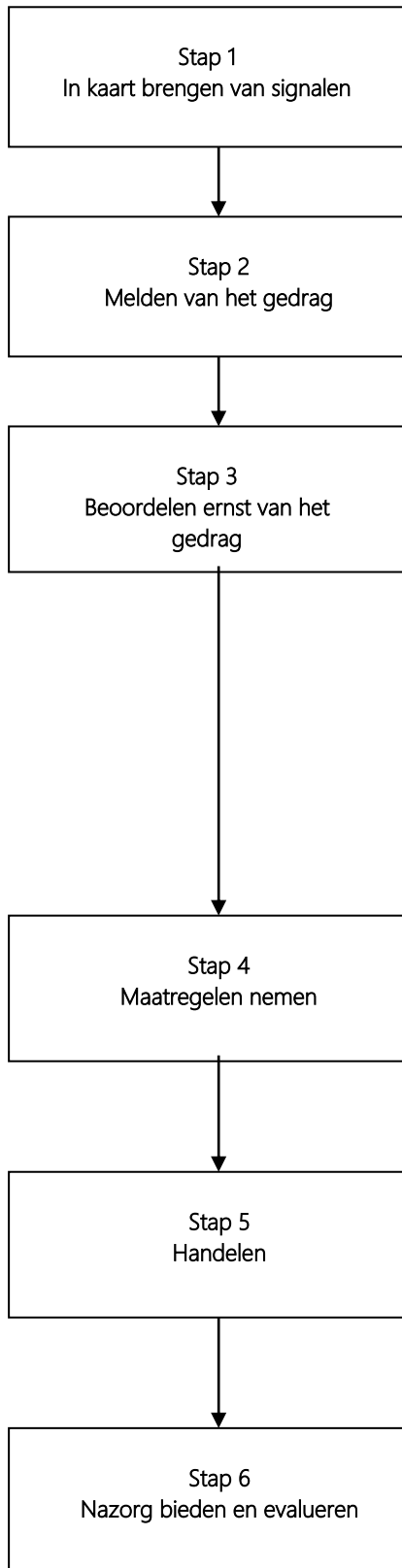
Als binnen een kinderopvangorganisatie een incident plaatsvindt, is de kans groot dat ook de media hier van op de hoogte raken. Het is verstandig van tevoren zorgvuldig te overwegen hoe er wordt omgegaan met de pers.

Evalueren

Het is belangrijk het gehele proces en de verschillende stappen te evalueren. Dit is de verantwoordelijkheid van houder of directie.

- ▷ De houder of directie evalueert met medewerkers dat wat er gebeurd is en de procedures die zijn gevolgd.
- ▷ Zo nodig wordt de zaak doorgesproken met andere betrokkenen.
- ▷ Zo nodig worden verbeteringen in afspraken en/of procedures aangebracht.
- ▷ Geanonimiseerde gegevens met betrekking tot het vermoeden van kindermishandeling worden geregistreerd. Deze gegevens worden door de directie op een centraal punt bewaard.
- ▷ Blijf alert op signalen. Mogelijk zijn er meer slachtoffers.

III. Route bij signalen van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling

Stap 1: In kaart brengen van signalen

De beroepskracht:

- ▷ observeert;
- ▷ raadpleegt signalenlijsten in de bijlagen;
- ▷ bespreekt signalen met collega's en de leidinggevende;
- ▷ registreert.

Stap 2: Melden van het gedrag bij leidinggevende

De beroepskracht:

- ▷ meldt het gedrag bij leidinggevende;
- ▷ brengt de ouders van de betrokken kinderen op de hoogte.

Stap 3: Beoordelen ernst van het gedrag

De leidinggevende:

- ▷ raadpleegt het Veilig thuis en/of GGD;
- ▷ gaat in gesprek met ouders van zowel het kind dat gedrag vertoont als met de ouders van de kinderen die met het gedrag geconfronteerd worden over het gedrag;
- ▷ taxeert de ernst van het gedrag:
 - ▷ licht seksueel grensoverschrijdend gedrag: bespreken in het team, inschakelen externe hulp niet nodig;
 - ▷ matig seksueel grensoverschrijdend gedrag: waarschuwing, inschakelen hulp;
 - ▷ ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag: direct ingrijpen vereist, maatregelen conform stap 4;
- ▷ registreert in het kinddossier.

Stap 4: Maatregelen nemen

De directie:

- ▷ stelt een intern onderzoek in;
- ▷ schakelt experts in zoals GGD en Veilig thuis;
- ▷ organiseert zorg voor kinderen en ouders;
- ▷ gaat in gesprek met ouders van kind dat gedrag vertoont én met de ouders van kinderen die geconfronteerd werden met het gedrag over de te nemen maatregelen.

Stap 5: Handelen

De directie:

- ▷ beslist naar aanleiding van het onderzoek over de opvang van het kind dat het gedrag heeft vertoond.

Stap 6: Nazorg bieden en evalueren

De directie:

- ▷ biedt nazorg voor ouders, kinderen en beroepskrachten;
- ▷ organiseert ouderavonden;
- ▷ verwijst door naar externe hulp;
- ▷ evalueert de procedures en registreert.

Route bij signalen van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling

Stap 1: In kaart brengen van signalen

Wanneer er signalen zijn dat een kind of meerdere kinderen seksueel grensoverschrijdend gedrag hebben vertoond en dat een ander kind hier mee geconfronteerd is of slachtoffer van is geworden, is het belangrijk dat deze signalen in kaart worden gebracht en goed geïnterpreteerd worden. Soms zal iets vrij duidelijk zijn aan te merken als ontoelaatbare handeling, maar vaker zal het gaan om minder duidelijke signalen die niet direct te duiden zijn.

Het is belangrijk om deze signalen serieus te nemen. De beroepskrachten kunnen met elkaar onderzoeken wat zij bij de kinderen merken. Door met collega's te overleggen en van gedachten te wisselen, kan een signaal beter worden beoordeeld. De volgende acties kunnen helpen de signalen te onderbouwen:

- ▷ Raadpleeg de signalenlijsten
- ▷ Bespreek de signalen met collega's of de bemiddelingswerker, aandachtsfunctionaris, leidinggevende of gedragswetenschapper.
- ▷ Vraag een gesprek aan met de leidinggevende.

Leg de mogelijke signalen vast in het kinddossier.

Als de beroepskracht vervolgens twijfelt of concludeert dat er sprake is van seksueel grensoverschrijdend gedrag dan is het belangrijk dit te melden bij de leidinggevende conform stap 2.

Stap 2: Melden van het gedrag

Wanneer de beroepskracht signalen heeft dat een kind of meerdere kinderen seksueel grensoverschrijdend gedrag hebben vertoond en dat een ander kind hiermee geconfronteerd is of slachtoffer van is geworden, dan is het belangrijk dit te melden bij de leidinggevende.

De ouders van de kinderen die het gedrag vertonen of ermee zijn geconfronteerd moeten op de hoogte worden gebracht.

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert in een kinddossier. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen, dienen schriftelijk te worden vastgelegd.

Gesprek met de ouder(s) en/of verzorger(s)

Normaal gesproken zal een gesprek over de signalen worden gevoerd met de ouders. Dit is niet alleen van belang als de ouders mogelijk betrokken zijn bij het huiselijk geweld of de mishandeling, maar ook als dit niet aan de orde is. De ouders behoren te worden geïnformeerd over wat er bij hun kind speelt.

In het gesprek met de ouder gaat het er om dat de beroepskracht of de aandachtsfunctionaris:

- 1) het doel van het gesprek uitlegt;
- 2) de signalen, dit wil zeggen de feiten die hij heeft vastgesteld en de waarnemingen die hij heeft gedaan, bespreekt;

- 3) de ouder uitnodigt om daarop te reageren;
 - 4) de reactie van de ouder interpreteert en dit checkt bij de ouder;
- Voorkomen moet worden dat de beroepskracht of aandachtsfunctionaris eigen meningen of interpretaties van feiten ter sprake brengt.

Een gesprek met (een van) de ouders kan achterwege blijven in verband met de veiligheid van het kind of die van anderen. Bijvoorbeeld als de beroepskracht redenen heeft om aan te nemen dat hij het kind dan uit het oog zal verliezen omdat de ouders het kind bij de kinderopvangorganisatie weg zullen halen of niet meer zullen brengen of dat het geweld zal escaleren. Dit altijd in overleg met aandachtsfunctionaris en leidinggevende. Het is belangrijk ook dit vast te leggen in het kinddossier.

Bekendmaken van de identiteit van de melder bij vermoedens van kindermishandeling

Artikel 55 van het Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg geeft als hoofdregel dat de identiteit van de melder door het Veilig thuis aan het gezin bekend wordt gemaakt. Een melder kan echter ten opzichte van het gezin anoniem blijven als de melding:

- P een bedreiging vormt of kan vormen voor het kind, voor andere kinderen of voor de beroepskracht of zijn beroepskrachten of
- P de vertrouwensrelatie zou kunnen verstoren tussen de beroepskracht en het kind of de ouder(s).

Belooft nooit geheimhouding

Indien er met het kind wordt gesproken zijn een aantal zaken belangrijk. Het is belangrijk nooit op voorhand geheimhouding aan een kind te beloven. Veel kinderen willen in eerste instantie alleen iets vertellen als beloofd wordt om het tegen niemand anders te zeggen. Als deze belofte gegeven wordt, komt de beroepskracht voor een groot dilemma te staan als het kind vertelt dat het mishandeld wordt: hij moet dan of het vertrouwen van het kind schenden of medeplichtig worden aan het in stand houden van een schadelijke situatie. De beroepskracht die een kind geheimhouding belooft uit angst dat het kind anders blijft zwijgen, moet zich wel bewust zijn van de consequenties van deze belofte. Als een beroepskracht geen geheimhouding wil toezeggen kan hij het kind wel beloven dat hij geen stappen zal ondernemen zonder dit van tevoren aan het kind te vertellen.

Stap 3: Beoordelen ernst van het gedrag

De leidinggevende is in overleg met de directie verantwoordelijk voor een eerste beoordeling van de voorgelegde situatie. Daarbij zal in het algemeen de beroepskracht die het gedrag heeft gemeld, gehoord worden en eventueel collega's. Ook het Veilig thuis, CJG, ZAT of de GGD kan hiervoor worden ingeschakeld. Hierbij wordt de ernst van het gedrag bepaald.

Wanneer wordt geconstateerd dat er geen sprake is van leeftijdsadequaat gezond gedrag, wordt gecategoriseerd hoe ernstig het gedrag is. Bij alle vormen van seksueel grensoverschrijdend gedrag dienen de ouders van zowel het kind dat het gedrag vertoont als het kind dat met het gedrag is geconfronteerd, te worden geïnformeerd. Daarnaast dient bij alle vormen gekeken te worden of het seksueel overschrijdende gedrag een signaal is van onderliggende problematiek.

Er kan geconstateerd worden dat er sprake is van:

- P licht seksueel grensoverschrijdend gedrag;
- P matig seksueel grensoverschrijdend gedrag;
- P ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag.

Licht seksueel grensoverschrijdend gedrag kan worden gezien als een noodzakelijke stap om normen en waarden te leren kennen en zal bij veel kinderen op bepaalde momenten in de ontwikkeling voorkomen. Het is nodig dat de beroepskracht dit gedrag begrenst, hierop reageert en bespreekt met ouders.

Matig seksueel grensoverschrijdend gedrag is ontoelaatbaar; het is belangrijk om een duidelijk verbod in te stellen. Aan het kind moet uitgelegd worden dat dit gedrag niet mag en er moet worden uitgelegd waarom dit niet mag. De betrokken kinderen kunnen in de groep geobserveerd worden. Belangrijk is dat er met de kinderen gecommuniceerd blijft worden en dat ouders actief betrokken worden. De leidinggevende overlegt met het Veilig thuis of een gedragswetenschapper of externe hulpverlening of advies noodzakelijk is.

Ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag vereist dat er direct wordt ingegrepen. Er moeten maatregelen genomen worden die kunnen garanderen dat het gedrag niet meer kan voorvallen. De directie dient ingelicht te worden om verdere stappen te kunnen ondernemen, ook omdat de directie eindverantwoordelijk is voor alle interne en externe communicatie. Bij ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag dient stap 4 te worden ingezet.

Ook voor deze stap geldt, dat alle signalen en stappen goed vastgelegd worden in het kinddossier.

Stap 4: Maatregelen nemen

De directie bepaalt welke maatregelen genomen moeten worden wanneer er sprake is van ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag.

De volgende maatregelen kunnen worden genomen:

- a. Het instellen van een intern onderzoek. Het is belangrijk nauw samen te werken met expertorganisaties zoals het Veilig thuis, het zorgadviesteam en de GGD. Bij ernstige zaken is het aan te bevelen een onderzoeksteam te vormen waar vertegenwoordigers van de kinderopvangorganisatie en externe deskundigen deel van kunnen uitmaken. Dit onderzoeksteam kan het incident onderzoeken en de directie advies geven hoe te handelen. Het aanleggen van een draaiboek kan structuur bieden bij de uitvoer van het onderzoek.
- b. Het regelen van ondersteuning van het kind en ouders.
- c. Aanbieden van excuses voor falend toezicht/onveilige situatie vanuit de kinderopvang. Hierbij wordt tevens aangegeven dat onderzocht wordt hoe verbeteringen binnen de kinderopvangorganisatie kunnen worden doorgevoerd om mogelijke herhaling te voorkomen.
- d. Aanbieden van opvang en professionele hulp voor alle kinderen en hun ouders die op welke wijze dan ook betrokken zijn geweest bij het grensoverschrijdende seksuele gedrag. Emotionele begeleiding van de direct betrokken ouders is noodzakelijk.
- e. Indien een kind seksueel grensoverschrijdende handelingen heeft uitgevoerd bij een ander kind dan is het belangrijk gesprekken te voeren met beide partijen ouders en gezamenlijk te komen tot oplossingen. Creëer van beide partijen ouders 'bezorgde ouders' en zoek naar een gezamenlijk belang. De kinderopvangorganisatie vertegenwoordigt de belangen van alle kinderen. Dat kan betekenen dat de kinderopvangorganisatie beslissingen neemt die één van beide partijen niet zint. De kinderopvangorganisatie kan tegen het volgende dilemma oplopen: gaat een kind van de kinderopvang af of niet? En is dat op basis van een besluit van de kinderopvangorganisatie of van de ouders (opzeggen plaatsingsovereenkomst)? Belangrijk is de ouders altijd te informeren over de gemaakte keuze en deze te beargumenteren.
- f. Afscherming van het kind dat het grensoverschrijdende gedrag heeft vertoond.

De leidinggevende en/of directeur draagt zorg voor een zorgvuldige procedure en registreert dit in het betreffende dossier.

Stap 5: Handelen

De beoordeling van het incident en het advies uit het (eventuele) interne onderzoek kunnen leiden tot verschillende uitkomsten. Afhankelijk van deze uitkomsten heeft de directie verschillende mogelijkheden om te handelen richting het kind dat het seksueel grensoverschrijdende gedrag heeft vertoond.

- a. Het kind blijft op de groep;
 - b. Het kind gaat naar een andere groep, andere locatie of andere kinderopvangorganisatie;
 - c. Het inzetten van hulp;
 - d. Melding bij het Veilig thuis.
-
- a. *Het kind blijft op de groep*
Wanneer de directie constateert dat op grond van het verrichte onderzoek geen aanleiding is aan te nemen dat het gedrag zich zal herhalen of dat de aanwezigheid van het kind bedreigend is voor andere kinderen kan, in overleg met betrokken ouders, besloten worden het kind binnen de betreffende groep van de kinderopvangorganisatie te laten.
 - b. *Het kind gaat naar een andere groep of kinderopvangorganisatie*
De directie kan besluiten dat het in het belang is van het kind en/of de kinderen die met het gedrag geconfronteerd zijn, dat het kind naar een andere groep binnen de betreffende kinderopvangorganisatie, naar een andere locatie of naar een geheel andere kinderopvangorganisatie gaat. De directie kan hierin de ouders adviseren en eventueel contact opnemen met een andere kinderopvangorganisatie. Ook kunnen ouders zelf de conclusie trekken dat hun kind naar een andere locatie of kinderopvangorganisatie gaat.
 - c. *Het inzetten van hulp*
Met advies van het Veilig thuis en in overleg met de ouders kan hulpverlening voor het kind worden ingezet.
 - d. *Melding bij het Veilig thuis*
De directie doet een melding bij het Veilig thuis. Het gedrag van het kind kan namelijk ook op andere problematiek wijzen.

Stap 6: Nazorg bieden en evalueren

Aanbevolen wordt het personeel persoonlijk te informeren. Daarnaast kunnen alle betrokkenen zo spoedig mogelijk over het seksueel overschrijdende gedrag op de hoogte worden gebracht middels een brief of een gezamenlijke (ouder)bijeenkomst. De directeur is verantwoordelijk voor de nazorg en de evaluatie.

Er kan informatie worden gegeven over de concrete maatregelen die getroffen zijn ten aanzien van het kind of de kinderen die met het gedrag geconfronteerd werden. Ook kan aangegeven worden welke concrete maatregelen er ten aanzien van het kind dat het gedrag vertoonde genomen zijn en het verdere verloop van het onderzoek.

Als bij een kinderopvangorganisatie een incident plaatsvindt, is er een kans dat ook de media hiervan op de hoogte raken. Het is verstandig van tevoren zorgvuldig te overwegen hoe hiermee zal worden omgegaan.

Het is belangrijk het gehele proces en de verschillende stappen te evalueren.

- P De directeur evalueert met beroepskrachten en eventueel andere betrokkenen wat er is gebeurd en de procedures die zijn gevolgd.
- P Zo nodig wordt de zaak ook doorgesproken met andere betrokkenen.
- P Zo nodig worden verbeteringen in afspraken en/of procedures aangebracht.
- P Geanonimiseerde gegevens met betrekking tot het seksueel grensoverschrijdend gedrag worden geregistreerd. Deze gegevens worden door de directie op een centraal punt bewaard.

Preventie Maatregelen

Kinderopvangorganisaties en gastouderbureaus kunnen preventieve maatregelen nemen die seksueel overschrijdend gedrag kunnen verminderen. Het is belangrijk een pedagogische visie op seksualiteit te ontwikkelen.

Deskundigheid op het gebied van seksualiteit en de ontwikkeling van kinderen

Het is belangrijk te zorgen voor voldoende deskundigheid van de beroepskrachten op het vlak van normale seksuele ontwikkeling van kinderen en seksueel grensoverschrijdend gedrag. Agendeer met enige regelmaat het thema seksualiteit voor beroepskrachten en kinderen. Op deze manier wordt het belang hiervan aangegeven en wordt seksualiteit als een normaal onderwerp gezien. Dit kan bijvoorbeeld in teamoverleg, werkoverleg, kind-bespreking en intervisie.

Inzicht in de risicofactoren

Organisaties kunnen een inventarisatie van risicofactoren maken; welke factoren beïnvloeden mogelijk het risico op seksueel grensoverschrijdend gedrag. De organisatie kan maatregelen nemen om de geconstateerde risico's op te heffen of te beperken en hierop beleid en praktijk aan te passen.

Hanteren van gedragsregels

De kinderopvangorganisatie kan afspraken maken over hoe de organisatie wil dat beroepskrachten en kinderen met elkaar omgaan. Dit geldt voor zowel kinderen onderling, als voor het contact tussen beroepskrachten en kinderen. Het is belangrijk deze gedragsregels te implementeren en actueel te houden. Duidelijke regels binnen de kinderopvangorganisatie lijken een bijdrage te kunnen leveren aan de preventie van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling.

Belangrijk daarbij is dat bij de totstandkoming van deze gedragsregels niet alleen beroepskrachten, maar ook de kinderen die hier zelf over mee kunnen praten betrokken zijn. Regels zouden gevisualiseerd kunnen worden en op verschillende plaatsen in de groep kunnen hangen. Ook kunnen de gedragsregels opgenomen worden in de voorlichtingsbrochures van de kinderopvangorganisatie.

Aandacht voor communicatie van kinderen

Onderstaand zijn een aantal voorbeelden opgenomen van hoe met en door kinderen gecommuniceerd kan worden in relatie tot seksueel gedrag. Betrek ouders bij de (initiatie van) deze onderwerpen:

- ▷ Leer kinderen de meest gangbare woorden voor de geslachtsdelen. Anders kunnen ze - indien nodig - niet onder woorden brengen wat ze hebben meegemaakt. Maak hier binnen het team afspraken over.
- ▷ Leer kinderen dat er maar een paar mensen zijn die hen bloot mogen aanraken. En dat ze het moeten vertellen als iemand anders dat doet.
- ▷ Leer kinderen nee te zeggen en weg te gaan als iemand hen aanraakt op een manier die ze niet prettig vinden.
- ▷ Help kinderen begrijpen/onderscheiden wie ze wel en niet kunnen vertrouwen. Praat hier met ze over en luister naar hun input.
- ▷ Bespreek met kinderen het verschil tussen leuke en niet-leuke geheimen. Moedig kinderen aan om geheimen die hem of haar slecht doen voelen, te delen met iemand die ze vertrouwen. Laat kinderen weten dat je zelf altijd beschikbaar bent om te praten en te luisteren.
- ▷ Geef zelf het goede voorbeeld: stel eigen grenzen, respecteer die van anderen (ook die van kinderen) en reageer als iemand een grens overschrijdt.
- ▷ Maak gebruik van voor kinderen ontwikkelde boekjes of spelletjes om onderwerpen rond seksualiteit bespreekbaar te maken.

IV. Beroepsgeheim, meldrecht en registratie

Beroepskrachten werkzaam in de kinderopvang hebben te maken met een beroepsgeheim. In dit hoofdstuk wordt achtergrondinformatie gegeven over het beroepsgeheim, het wettelijk meldrecht, de verhouding tussen het beroepsgeheim en het meldrecht en het belang van registreren.

Inhoud en doel van het beroepsgeheim

Algemene zwijgplicht

Iedere beroepskracht die individuele kinderen hulp, zorg, steun of een andere vorm van begeleiding biedt, heeft een beroepsgeheim. De zwijgplicht geldt voor maatschappelijk werkers, intern begeleiders, ouderenwerkers, jeugdhulpverleners, medisch hulpverleners, beroepskrachten in de kinderopvangbranche.

Deze zwijgplicht, zoals het beroepsgeheim ook wel wordt genoemd, verplicht de beroepskracht om geen informatie over het kind aan derden te verstrekken, tenzij de ouders hem daarvoor toestemming hebben gegeven. De algemene zwijgplicht geldt voor alle beroepskrachten werkzaam in de kinderopvangbranche.

Doel van het beroepsgeheim is de drempel voor de toegang tot hulpverlening zo laag mogelijk te maken en de ouders het vertrouwen te geven dat vrijuit gesproken kan worden. De algemene zwijgplicht voor hulpverleners en begeleiders is niet specifiek opgenomen in een bepaalde wet, maar wordt afgeleid uit de privacy-bepalingen uit het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (artikel 8) en uit de Grondwet (artikel 10). Deze bepalingen worden nog eens ondersteund door artikel 272 Wetboek van Strafrecht dat een verbod bevat op het verbreken van geheimen die aan de beroepskracht zijn toevertrouwd.

Specifieke zwijgplicht

Een aantal beroepsgroepen (bijvoorbeeld artsen, verpleegkundigen, beroepskrachten jeugdzorg, vertrouwensinspecteurs in het onderwijs) kent een specifieke zwijgplicht die is geregeld in een 'eigen' wet. Binnen de kinderopvangbranche geldt zo'n specifieke zwijgplicht niet.

Paradox van de geheimhoudingsplicht

Een te rigide omgang met het beroepsgeheim kan echter tot gevolg hebben dat een ouder of kind die dringend hulp nodig heeft juist niet geholpen wordt omdat de beroepskracht meent dat hij vanwege zijn beroepsgeheim niet in mag grijpen. Het is daarom belangrijk altijd te overleggen met de aandachtfunctionaris.

Er kunnen zich situaties voordoen waarin de beroepskracht alleen door te spreken het kind kan helpen, terwijl hij voor dit spreken geen toestemming krijgt. Er kan in dat geval sprake zijn van een *conflict van plichten*. De plicht om te zwijgen vanwege het beroepsgeheim, botst met de plicht om het kind te helpen juist door met een ander over hem te spreken. Het gaat dan altijd om een kind die zich in een ernstige situatie bevindt en die alleen kan worden geholpen door een ander bij de aanpak te betrekken.

In de (tucht)rechtspraak wordt in geval van een conflict van plichten erkend dat een beroepskracht, ook zonder toestemming van de ouder, over hem mag spreken. Uiteraard moet een dergelijk besluit om de zwijgplicht te doorbreken zorgvuldig worden genomen. Beantwoording van de volgende vijf vragen leidt doorgaans tot een zorgvuldige besluitvorming.

1. Kan ik door te spreken zwaarwegende belangen van het kind behartigen?
2. Is er een andere mogelijkheid om ditzelfde doel te bereiken zonder dat ik mijn beroepsgeheim hoeft te verbreken?
3. Waarom is het niet mogelijk om toestemming van de ouder te vragen of te krijgen voor het bespreken van zijn situatie met iemand die hem kan helpen?
4. Zijn de belangen van het kind die ik wil dienen met mijn spreken zo zwaar dat deze naar mijn oordeel opwegen tegen de belangen die de ouder heeft bij mijn zwijgen?
5. Als ik besluit om te spreken aan wie moet ik dan welke informatie verstrekken zodat het geweld of de mishandeling effectief kan worden aangepakt?

Vragen van toestemming

Bij het verstrekken van gegevens van de ouders aan een ander, dus ook bij het doen van een melding aan het Veilig thuis, geldt als hoofdregel dat de aandachtsfunctionaris zich inspannt om toestemming voor zijn melding te krijgen. Als de ouders toestemming geven, dan kan een melding worden gedaan. Weigeren de ouders, ondanks de inspanning van de aandachtsfunctionaris hun toestemming, dan houdt het niet op, maar maakt de aandachtsfunctionaris een nieuwe afweging.

Vermoedens van kindermishandeling kunnen binnen en buiten de instelling in ieder geval besproken worden met een collega die bij het zelfde kind betrokken is en zeker ook met de aandachtsfunctionaris. Daarnaast kan er op basis van anonieme kindgegevens ook altijd advies gevraagd worden aan het VEILIG THUIS. Het wettelijk meldrecht (zie paragraaf 8.3) geeft de bevoegdheid om, zo nodig zonder toestemming van de ouders, een vermoeden van kindermishandeling bij het Veilig thuis te melden. Hierbij worden wel kindgegevens verstrekt, zodat de signalen nader kunnen worden onderzocht.

Wettelijk meldrecht

Voor vermoedens van kindermishandeling is het leerstuk van het conflict van plichten nog eens bevestigd in artikel 53 lid 3 van de Wet op de jeugdzorg dat een uitdrukkelijk meldrecht bevat. Iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht heeft op basis van dit wettelijk meldrecht het recht om vermoedens van kindermishandeling, zo nodig zonder toestemming van het kind en/of de ouder, bij het VEILIG THUIS te melden.

Daarnaast omvat het meldrecht het recht voor de beroepskracht om op verzoek van het VEILIG THUIS informatie over het kind en/of zijn ouders te verstrekken, eveneens zo nodig zonder toestemming van het kind en/of de ouder.

Wettelijke meldplicht

In de kinderopvangbranche geldt een meldplicht voor vermoedens een geweld- of zedendelict door een collega. Beroepskrachten zijn verplicht bij een vermoeden van een geweld- of zedendelict direct de houder te informeren. De houder is verplicht hierover in overleg te treden met de vertrouwensinspecteur. Wanneer zij samen constateren dat er sprake is van een reëel vermoeden, dan is de houder verplicht tot het doen van aangifte.

In de kinderopvangbranche geldt echter geen formele meldplicht voor vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling in huiselijke sfeer. Dat is in de jeugdzorg wel het geval. Artikel 21 uit de Wet op de jeugdzorg luidt: 'Indien het een zorgaanbieder bekend is geworden dat een persoon die bij hem werkzaam is zich mogelijk schuldig maakt of heeft gemaakt aan kindermishandeling,

doet die zorgaanbieder hiervan onverwijld melding aan de stichting in verband met de uitoefening van de taak, bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder e.' De stichting betreft het Veilig thuis.

In het Besluit vaststelling minimumeisen verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling is dan ook geen meldplicht voor professionals ten aanzien van huiselijk geweld en kindermishandeling opgenomen. Wel is het hebben van een meldcode voor organisaties waar vanuit professioneel oogpunt, zoals bij kinderopvangorganisaties, met kinderen wordt gewerkt verplicht. Daarnaast zijn kinderopvangorganisaties verplicht hun medewerkers hierin te scholen en te ondersteunen bij het gebruik van de meldcode.

Registratie

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen schriftelijk worden vastgelegd.

In het geval van signalen die kunnen duiden op kindermishandeling wordt geadviseerd een kinddossier aan te leggen. Het kinddossier wordt bewaard in een gesloten kast. Gespreksverslagen kunnen door betrokkenen worden ondertekend.

Wanneer er sprake is van een incident zoals kindermishandeling gepleegd door een beroepskracht of ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling, wordt er aanbevolen hiervoor een draaiboek aan te leggen.

Het kinddossier

In een kinddossier kunnen de volgende gegevens vastgelegd worden:

- P datum, plaats, situatie en overige aanwezigen;
- P observaties van het kind;
- P signalen die duidelijk maken welke zorgen gezien en gehoord worden;
- P eventuele signalen die een vermoeden van seksueel grensoverschrijdend gedrag bevestigen of ontkrachten;
- P contacten over de signalen;
- P gegevens die verstrekt zullen worden, aan wie en wat de reden daarvoor is;
- P stappen die worden gezet;
- P wat er ondernomen is om toestemming te krijgen, indien de ouder geen toestemming geeft voor uitwisselen van gegevens;
- P besluiten die worden genomen;
- P vervolgaantekeningen over het verloop.

Beschrijf de signalen zo feitelijk mogelijk:

- P Worden ook hypothesen en veronderstellingen vastgelegd, vermeld dan uitdrukkelijk dat het gaat om een hypothese of veronderstelling. Maak een vervolgaantekening als een hypothese of veronderstelling later wordt bevestigd of ontkracht.
- P Vermeld de bron als er informatie van derden wordt vastgelegd.
- P Leg diagnoses alleen vast als ze zijn gesteld door een beroepskracht die hierin geschoold is (bijvoorbeeld een orthopedagoog).

Het draaiboek

Er wordt geadviseerd dat de **kinderopvangorganisatie een draaiboek opstelt als zich in de organisatie incidenten voordoen waarbij er vermoedens bestaan van een mogelijk geweld- of zedendelict door een collega of wanneer er sprake is van ernstig seksueel grensoverschrijdend**

gedrag tussen kinderen onderling. In dit draaiboek wordt vanaf het eerste moment van melding geregistreerd hoe men gehandeld heeft en wie men op welk tijdstip heeft geïnformeerd en waarover.

Een draaiboek bestaat uit een registratie van een aantal actiepunten:

- P omschrijving incident;
- P omschrijving van de maatregelen richting betrokken beroepskracht (non-actiefstelling)
- P contact met politie;
- P consultatie van deskundigen;
- P de 'andere' ouders informeren;
- P activiteiten met kinderen;
- P omgaan met de pers;
- P nieuwe meldingen;
- P afronding;
- P nazorg;
- P opheffen crisissituatie.

V. Verantwoordelijkheden in het scheppen van randvoorwaarden voor een veilig werk- en meldklimaat

Om het voor beroepskrachten / gastouders mogelijk te maken in een veilig werkklimaat huiselijk geweld en kindermishandeling te signaleren en de stappen van de meldcode te kunnen zetten, draagt De Kinderster er zorg voor dat:

De houder of directie:

- P de meldcode opneemt in het veiligheids- of gezondheidsbeleid van de kinderopvangorganisatie;
- P een aandachtsfunctionaris huiselijk geweld en kindermishandeling (mogelijk de direct leidinggevende of bemiddelingsmedewerker) aanstelt;
- P de deskundigheidsbevordering opneemt in het scholingsplan;
- P regelmatig trainingen en andere vormen van deskundigheidsbevordering aanbiedt aan beroepskrachten, zodat zij voldoende kennis en vaardigheden ontwikkelen en ook op peil houden voor het signaleren van huiselijk geweld en kindermishandeling en voor het zetten van de stappen van de meldcode;
- P de meldcode en bijbehorende routes laat aansluiten op de werkprocessen binnen de kinderopvangorganisatie;
- P ervoor zorgt dat er voldoende deskundigen intern en extern beschikbaar zijn om de beroepskrachten te kunnen ondersteunen bij het signaleren en het zetten van de stappen van de meldcode;
- P de werking van de meldcode regelmatig evalueert en zo nodig acties in gang zet om de toepassing van de meldcode te optimaliseren;
- P binnen de kinderopvangorganisatie en in de kring van ouders bekendheid geeft aan het doel en de inhoud van de meldcode;
- P afspraken maakt over de wijze waarop De Kinderster haar beroepskrachten zal ondersteunen als zij door ouders in of buiten rechte worden aangesproken op de wijze waarop zij de meldcode toepassen;
- P afspraken maakt over de wijze waarop De Kinderster de verantwoordelijkheid opschaaft indien de signalering en verwijzing voor een kind stagneert;
- P eindverantwoordelijkheid draagt voor de uitvoering van de meldcode;
- P investeert in de opleidingen voor aankomend beroepsbeoefenaren: zorgt voor kennis en vaardigheden inzake het herkennen van en omgaan met een vermoeden van seksueel misbruik, waarbij de ontwikkeling van de seksualiteit van kinderen en het bespreekbaar maken van de eigen normen en waarden aan de orde komt;
- P investeert in nascholing van zittend personeel in de kinderopvangorganisatie (staf/management en beroepskrachten): zorgt voor kennis en vaardigheden inzake het herkennen van en omgaan met een vermoeden van seksueel misbruik, waarbij de ontwikkeling van de seksualiteit van kinderen en het bespreekbaar maken van de eigen normen en waarden aan de orde komt;
- P investeert in een open aanspreekcultuur binnen kinderopvangorganisaties: zorgt voor een open cultuur waarbinnen op professionele wijze reflectie op normen en waarden, werkwijze en handelen plaatsvindt;
- P investeert in een goede 'zorgstructuur' binnen kinderopvangorganisaties: zorgt voor voldoende lucht in teams, vertrouwenspersonen, vertrouwenscommissie (als van toepassing), structurele agendering, bij- en nascholing, etc.

de direct leidinggevende / bemiddelingswerker / senior pedagogisch medewerker:

- P als aandachtsfunctionaris huiselijk geweld en kindermishandeling is aangesteld;
- P als vraagbaak functioneert binnen de kinderopvangorganisatie voor algemene informatie over (de meldcode) kindermishandeling;
- P signalen herkent die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- P kennis heeft van de stappen volgens de meldcode;
- P taken vaststelt van een ieder (wie doet wat wanneer) en deze in de meldcode vastlegt;
- P de sociale kaart in de meldcode invult;
- P deelneemt aan het zorgadviesteam (indien dit beschikbaar is);
- P de aansluiting van de meldcode op de werkprocessen uitvoert;
- P de aansluiting van de meldcode op de zorgstructuur uitvoert;
- P samenwerkingsafspraken vastlegt met ketenpartners;
- P de uitvoering van de meldcode coördineert bij een vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling;
- P waakt over de veiligheid van het kind bij het nemen van beslissingen;
- P zo nodig contact opneemt met het Veilig thuis voor advies of melding;
- P de genomen stappen evalueert met betrokkenen;
- P toeziet op zorgvuldige omgang met de privacy van het betreffende gezin;
- P toeziet op dossiervorming en verslaglegging.

de beroepskracht:

- P signalen herkent die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- P overlegt met de direct leidinggevende of bemiddelingsmedewerker bij zorg over een kind aan de hand van waargenomen signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- P afspraken uitvoert die zijn voortgekomen uit het overleg met de leidinggevende, zoals observeren of een gesprek met de ouder;
- P de resultaten bespreekt van deze ondernomen stappen met de direct leidinggevende of bemiddelingsmedewerker.

de houder, directie, de leidinggevend, , de beroepskrachten en gastouders zijn *niet* verantwoordelijk voor:

- P het vaststellen of er al dan niet sprake is van kindermishandeling of huiselijk geweld;
- P het verlenen van professionele hulp aan ouder of kind (begeleiding).

VI. De verplichte kindcheck

De kindcheck houdt in dat de professionals binnen De Kinderster in bepaalde gevallen verplicht is om te onderzoeken of er (nog meer) kinderen in het gezin zijn die door de situatie waarin ouders of verzorgers zich bevinden het risico lopen om schade op te lopen. De kindcheck geldt voor alle gevallen waarbij een vermoeden bestaat dat het kind ernstige schade kan oplopen door de thuissituatie. De Kinderster onderzoekt niet alleen signalen van kinderen binnen het kinderdagverblijf, maar neemt ook signalen van de ouders en van broertjes en zusjes serieus. De kindcheck richt zich voornamelijk op oudersignalen terwijl er bij het kind geen signalen zijn.

Wanneer is de kindcheck aan de orde?

De kindcheck is aan de orde wanneer er een vermoeden bestaat dat een kind uit het gezin waarmee De Kinderster contact heeft het risico loopt fysiek, emotioneel of geestelijke schade op te lopen door bepaalde thuissituaties:

- ▷ De toestand van de ouder (s) of verzorger (s), bijvoorbeeld een depressie, ziekte of een verslaving (concrete)
- ▷ De veiligheid van de minderjarigen in het gezin in het geding wordt gesteld door de zorg en opvoedcultuur van de ouder (s) of verzorger (s)
- ▷ Wat voor toestand van de verzorger(s) of ouder(s) dan ook, schade kunnen veroorzaken bij minderjarigen

Voor wie geldt de kindcheck?

- ▷ Zwangere vrouwen
- ▷ Gezinnen waarin kinderen geen signalen vertonen maar we ouder(s) of verzorger (s) wel signalen vertonen van enige vorm van mishandeling of huiselijk geweld
- ▷ Gezinnen waarin minderjarigen worden opgevangen of opgevoed, waarvan de ouder(s) of verzorger(s) in een bepaalde toestand verkeerd zijn die niet gunstig is voor de minderjarigen
- ▷ Een zorgelijke situatie bij een van de kinderen die opgevangen wordt bij De Kinderster, die ook broertjes of zusjes heeft.

Stappenplan de kindcheck

Stap 1: Oudersignalen

De meldcheck start wanneer er een signaal van de ouder bij de leidsters komt, wat erop duidt dat er een vermoeden bestaat dat de kinderen/kind risico loopt op ernstige schade. De signalen worden besproken met betrokkenen en vastgelegd.

Situaties waarin een kindcheck aan de orde kan zijn

Hieronder volgt een aantal voorbeelden waarin een kindcheck, dit wil zeggen onderzoeken of er kinderen zijn die van de volwassen cliënt afhankelijk zijn, of als cliënt zwanger is aan de orde kan zijn:

- ▷ ernstige chronische of acute psychiatrische stoornis;
- ▷ ernstige of acute suïcidale gedachten of gedrag;
- ▷ ernstig agressief gedrag;
- ▷ ernstige uitingen van middelengebruik (alcohol, drugs of medicijnen);
- ▷ vermoedens van huiselijk geweld tussen huisgenoten van de minderjarige kinderen;
- ▷ (dreigende) huisuitzetting, afsluiting van gas, water en licht;

- P ernstige chronische lichamelijke problematiek of andere problematiek waarbij er sprake is van overbelaste volwassenen waardoor het risico ontstaat op overbelasting van de kinderen;
- P extreem slechte hygiëne in huis, of onveilige of zeer slechte huisvesting;
- P verstandelijke beperking op gebied van sociale interactie, waarbij vermoed wordt dat opvoeden een probleem is en er schade dreigt voor mogelijke kinderen;
- P gewelddadig gedrag, wapenbezit;
- P extreme angst voor familieleden in verband met eerschendingen;
- P aanwijzingen van huwelijksdwang;
- P echtscheiding waardoor de verblijfsstatus dreigt te worden ingetrokken;
- P aanwijzingen dat cliënt vrouwelijke genitale verminking voor zichzelf of voor de vrouwelijke partner en mogelijke dochters vanzelfsprekend vindt.

Voorbeelden van situaties waarin de kindcheck gedaan moet worden:

- ernstige/acute psychische stoornis of problematiek (waaronder ernstige depressie of manie, psychose, dissociatie)
- P voorbeeld: zodanige escalatie dat opname op een SEH of inschakeling crisisdienst noodzakelijk is, acute psychose of verwardheid
 - ernstige/acute suïcidale of agressieve gedachten of gedrag
- P voorbeeld: een ouder heeft suïcidepoging gedaan, vertoont signalen van automutilatie, zegt dat hij er een eind aan wil maken, dat hij thuis de boel kort en klein gaat slaan, dat hij zijn partner of de kinderen iets gaat aandoen,
- P Ouders in asielzoekerscentra met post traumatische stress stoornis, gecombineerd met onzekerheid over verblijf en of samenwonend met andere volwassenen met vergelijkbare problematiek. Deze situatie kan een continue bedreiging vormen voor de veiligheid van anderen.
 - ernstige manifestaties van middelengebruik (alcohol, drugs, medicatie)
- P voorbeeld: cliënt kan door overmatig gebruik of overdosis van middelen geen coherent en duidelijk verhaal meer vertellen over zijn (thuis)situatie of over zijn eigen gedrag
 - volwassene is duidelijk slachtoffer van partnergeweld, heeft ernstige ruzie of conflicten met een gewelddadige partner
- P voorbeeld: cliënt meldt dat hij door partner in elkaar is geslagen, dat de partner agressief is naar de kinderen, dat de partner heeft bedreigd (ook) de kinderen iets aan te doen
 - andere crisissituaties dan bovengenoemd, bijv. huisuitzetting, afsluiting gas/water/licht, deurwaarder
- P voorbeeld: cliënt maakt melding van deze crisissituaties (of de professional neemt dit waar) en maakt duidelijk dat hij nu geen dak meer boven zijn hoofd heeft, of dat hij niet meer weet hoe hij zijn huishouden overeind moet houden
- P de professional weet dat er kinderen zijn. Ze zijn buiten beeld omdat het gezin na huisuitzetting vertrokken is én de professional maakt zich zorgen over de kinderen.
 - extreem slechte hygiëne in huis of onveilige of slechte huisvesting
- P voorbeeld: cliënt meldt dat de situatie thuis onleefbaar, gevaarlijk of hygiënisch onverantwoord is, of tijdens een huisbezoek merkt de professional dat het door stank, vuil, of inrichting een onleefbare situatie is

Stap 2: Overleg

In de tweede fase wordt de informatie besproken in een zogenaamde overleggroep. Deze bestaat uit de leidster van De Kinderster (van het kind) en de leidinggevende. De resultaten van de observaties en

de signalen worden besproken en daarbij wordt (bijzonder/belangrijk) informatie over de toestand van de ouder ook meegenomen in het overleg.

Zij stellen een plan van aapak op over de gesprekken die zij met de ouder (s) gaan voeren en eventueel andere betrokkenen in het gezin. Bij deze stap kan De Kinderster indien nodig andere hulpinstanties consulteren over de situatie, dit gaat dan om advies bij twijfel. Het kind en ouders blijven anoniem.

Stap 3: Gesprek met ouders

Indien er een risico aangewezen is, dan onderzoekt De Kinderster door in gesprek te gaan met de betreffende ouders of verzorgers van het kind of het risico daadwerkelijk bestaat. Op basis daarvan wordt besloten of er verdere stappen uit de meldcode worden genomen. Bij deze stap kan De Kinderster indien nodig andere hulpinstanties consulteren over de situatie, dit gaat dan om advies bij twijfel. Het kind en ouders blijven anoniem.

De vragen die aan de ouder (s) of verzorger(s) worden gesteld in kader van de kindcheck richten zich op veiligheid van het kind en eventuele broertjes en zusjes. Omdat De Kinderster alleen in contact met volwassenen/adolocenten komt omdat zij opvang afnemen voor hun kind (eren), wordt de standaard vraag ; 'of er kinderen bij de volwassenen/adolescent wonen' niet gesteld. Een vragenlijst is terug te vinden in bijlage 6.

De professional gaat in gesprek met de ouder (s) en verzorger (s) over de volgende punten:

- ▷ Hoeveel andere kinderen er nog meer in het gezin zijn
- ▷ Of deze kinderen en hoeveel dagen zij bij hen in huis woont
- ▷ Met wie de zorg van de kinderen (minderjarige) wordt gedeeld
- ▷ Of er een ventuele (ex) partner is waar de betreffende ouder (s) of verzorger (s) die kinderen heeft en waar ij/zij dan geregeld aanwezig is
- ▷ Indien het een verzorgers of moeder betreft, wordt zij gevraagd of ze zwanger is
- ▷ Vervolgens wordt de ouder/verzorger gevraagd of hij/zij ondanks de situatie, in staat is om voldoende verzorging en veiligheid te bieden aan de kinderen binnen het gezin.
- ▷ Als laatst wordt de ouder/verzorger gevraagd of hij (meer) hulp of begeleiding bij de opvoeding wenst of nodig heeft.

Op basis van het gesprek met de bovengenoemde vragen stelt de professional vast of het gesprek zijn zorgen over mogelijk ernstige schade aan kinderen heeft weggenomen of niet. Als de professional na het gesprek nog steeds zorgen heeft over de situatie van de kinderen in het gezin wordt overgegaan naar de stappen van de meldcode op basis van de oudersignalen.

De stappen zijn gericht om de situatie waarover de professional zich zorgen maakt, meer te onderzoeken en waar nodig is passende en professionele passende hulp en begeleiding te organiseren voor alle betrokkenen (dus zowel de volwassenen/adolescent als de minderjarigen in het gezin).

Stap 4: Wegen aard en ernst van situatie/ Contact Veilig thuis

Bij de antwoorden zijn er aantal zaken belangrijk die de afweging maken om het vermoeden te bevestigen of weg te nemen: **Geeft de ouder gericht antwoord op feitelijke vragen en krijgt de professional de indruk dat de ouder de juiste informatie geeft en is hij zich bewust van de reële risico's die zijn situatie voor zijn kinderen heeft?**

1. Stel dan vast of de antwoorden van de ouder de zorgen over de kinderen overtuigend hebben weggenomen.

2. Bij twijfel, vraagt de professional dan een collega, een hulpverlener uit eigen kring of die van cliënt of het VEILIG THUIS om mee te denken
3. Blijven de zorgen bestaan, dan wordt de ouder verteld dat de het Veilig thuis geraadpleegd wordt om een onderzoek te doen naar de situatie van de kinderen zodat op basis daarvan zo nodig (extra) hulp voor hen in gang kan worden gezet.

Ontwijkt de ouder de vragen door geen of alleen maar zeer algemene antwoorden te geven, of is de ouder door zijn situatie niet in staat om feitelijk juiste informatie te geven en/of is hij zich niet bewust van de reële risico's die zijn situatie heeft voor zijn kinderen ?

1. Stel dan vast, op basis van de situatie waarin ouder verkeert en op basis van het gesprek dat is gevoerd, of nu nog steeds risico's aanwezig acht op ernstige schade of onveiligheid voor de kinderen.
2. Als een andere hulpverlener die al bij het gezin betrokken is, in staat is de situatie van de kinderen te beoordelen, kunt u de professional dat ook aan hem vragen, in plaats van een Veilig thuis melding te doen. Vraag over de keuze zo nodig advies aan het Veilig thuis.
3. Lukt dat niet, leg de ouder dan uit dat de stappen van de meldcode worden uitvoeren waarbij mogelijk het Veilig thuis gevraagd wordt om een onderzoek te doen naar de situatie waarin de kinderen zich bevinden zodat op basis daarvan zo nodig (extra) hulp voor hen in gang kan worden gezet.

Indien de professional niet in staat is om in gesprek te gaan met de ouders, bijvoorbeeld omdat zij dat niet willen of omdat er alleen sprake is van vluchtig of eenmalig contact, dient hij/zij te vragen naar de thuissituatie, ook bespreekt hij/zij dan zijn zorgen met hem. Als het vermoeden en zorgen niet worden weggenomen dan dient de professional contact op te nemen met het Veilig thuis voor advies. De professional registreert alles in het kinddossier van het kind.

Stap 5: Hulp organiseren of Melden en bespreken met ouders

Als de zorgen niet worden weggenomen en het de professional lukt om in gesprek te gaan met de ouders wordt er in eerste instantie geprobeerd om hulp te organiseren binnen de sociale netwerken van de ouder of professionele ondersteuning en hulp. In dit geval worden de volgende stappen gezet:

- P Hij zet professionele hulp en/of ondersteuning van het eigen netwerk van de cliënt in. Daarbij zoekt de professional zo mogelijk de samenwerking met andere professionals die contact hebben met de cliënt en zijn gezin.
- P Hij draagt er zorg voor dat de hulp en/of ondersteuning gevolgd wordt
- P Beschikt de professional niet over de mogelijkheden om bovenstaande stappen te zetten, dan bespreekt hij met zijn cliënt dat hij een melding zal doen bij het Veilig thuis.

Ook wanneer een gesprek met de cliënt over zijn kinderen niet mogelijk is, zal de professional Veilig thuis een melding doen bij het Veilig thuis. Bij twijfel kan de professional het Veilig thuis altijd om advies vragen.

Kinddossier

Het proces van de kindcheck wordt van begin tot eind opgenomen in het kinddossier. Alle stappen worden omschreven. In het kinddossier worden de volgende aspecten opgenomen van de ouders en kind:

- de conditie of de omstandigheden van de cliënt waardoor naar zijn mening het risico ontstaat op ernstige schade of bedreiging van de veiligheid en welzijn bij de kinderen;
- of er inderdaad minderjarige kinderen bij de cliënt thuis wonen, wie er voor hen zorgt of zorgen en of de cliënte zwanger is

- de beslissing die de professional op basis van de situatie van de cliënt en op basis van het gesprek met de cliënt neemt over eventuele vervolgstappen.

VII. Sociale kaart

Het is belangrijk om de sociale kaart zo volledig mogelijk in te vullen met de organisaties en instanties van de regio waar uw kinderopvangorganisatie gevestigd is en dit op een zichtbare plaats voor alle beroepskrachten beschikbaar te stellen.

Sociale kaart van BSO De Kinderster

Organisatie : Politie alarmnummer (bij noodsituaties)

Telefoonnummer : 112

**Organisatie : Crisisdienst Regionale Bureau Jeugdzorg (bij noodsituaties)
Bureau Jeugdzorg Agglomeratie Amsterdam**

Telefoonnummer: 0900 - 2-00 3004 (Spoed buiten kantooruren 06 - 53385431)

Organisatie : Politie

Contactpersoon : Jeroen van der Schot (wijkagent)

Adres: : Bureau Colombuspleinbuurt

Telefoonnummer : contactformulier op www.politie.nl/mijn-buurt.wijkagenten/05/jeroen-van-der-schot.html

Organisatie : Veilig Thuis

Adres : Overschiestraat 57

Telefoonnummer : 0800 2000

E-mailadres : info@VeiligThuis.nl / www.veiligthuis020.nl

Organisatie : Algemeen Maatschappelijk Werk Amsterdam - Centrum

Adres : Kloveniersbrugwal 43

Telefoonnummer : 020 5573333

E-mailadres : info@centram.nl

Organisatie : Bureau Jeugdzorg Agglomeratie Amsterdam

Adres : Overschiestraat 57

Telefoonnummer : 020 4878222

E-mailadres : info@bjaa.nl

Organisatie : GGD Amsterdam

Adres : Nieuwe Achtergracht 100

Telefoonnummer : Infectieziekten: 020 5555370

Jeugdgezondheidszorg 020 5555962

Organisatie : Huisarts Kolenberg

Contactpersoon : Dr. Van der Meent

Adres : Bos en Lommerplein 73B

Telefoonnummer : 020-6847706

Organisatie : Zorgadviesteam Amsterdam

Adres : Buiksloterweg 85

Telefoonnummer : 020 8119920

E-mailadres : f.otto@verenigingosvo.nl

Organisatie : OuderKind Centrum Baarsjes

Contactpersoon : Elselot Hordijk

Adres : Magalhaensplein , 1057 VG Amsterdam

Telefoonnummer : 020 555 584270, toets 2

Organisatie : Steunpunt Seksueel Geweld

Adres : Nieuwe Achtergracht 100

Telefoonnummer : 020 5555227

E-mailadres : ssga@ggd.amsterdam.nl

Bijlage 1: Signalen die specifiek zijn voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld

Gedragsproblemen

- ▷ Agressie: kopiëren van gewelddadig gedrag van vader of moeder (sommige kinderen, met name jongens kopiëren hun vaders gedrag door hun moeder of jongere broertjes/zusjes te slaan);
- ▷ Opstandigheid;
- ▷ Angst;
- ▷ Negatief zelfbeeld;
- ▷ Passiviteit en teruggetrokkenheid;
- ▷ Zichzelf beschuldigen;
- ▷ Verlegenheid.

Problemen in sociaal gedrag en competentie:

- ▷ wantrouwen ten aanzien van de omgeving;
- ▷ gebrek aan sociale vaardigheden.

Signalen die specifiek zijn voor Pediatric Condition Falsification (PCF) en Factitious Disorder by Proxy (FDP)

Factitious Disorder by Proxy PCF (oude term: syndroom Münchhausen by Proxy (MBPS)) is een ernstige vorm van kindermishandeling. Degene met dit syndroom (vaak moeder), komt liefdevol en bezorgd over, zoekt zeer regelmatig intensieve medische hulp voor een kind, maar is zelf degene die het kind bewust ziek maakt. Dit door toediening van middelen, het toebrengen van verwondingen of infecties. PCF kan zeer ingrijpende vormen aannemen: ca. 10% van de kinderen overlijdt aan de gevolgen van PCF.

Pediatric Condition Falsification (PCF) is het hoofddeel van de diagnose bij het kind. Factitious Disorder by Proxy (FDP) is het andere deel dat betrekking heeft op het mishandelende gedrag en de intenties van ouders. In principe is dit een bewust proces dat na verloop van tijd overgaat in minder bewuste patronen. Het hoofdmotief is om aandacht en erkenning af te dwingen van artsen en andere professionals. De ouder doet dit voor zichzelf, in de rol van zeer goede ouder.

Hoe is PCF te herkennen:

- ▷ Onderzoeksgegevens kloppen niet met het ziektebeeld;
- ▷ Medische gegevens over eerdere behandelingen zijn moeilijk te verkrijgen;
- ▷ Symptomen verdwijnen wanneer ouder en kind worden gescheiden;
- ▷ Een broertje of zusje is overleden of eveneens vaak ziek;
- ▷ De moeder schrikt niet terug voor ingrijpende onderzoeken of het onder narcose brengen van het kind en daar zelfs op aandringt;
- ▷ Voorvallen vinden in de avonden en weekenden plaats waarbij een beroep wordt gedaan op andere artsen;
- ▷ De volgende klachten worden gepresenteerd: bewusteloosheid, insulten, apneu, diarree, overgeven, koorts, lethargie;
- ▷ Het kind heeft een aanzienlijke ziektegeschiedenis met steeds andere klachten;
- ▷ De moeder is werkzaam in de gezondheidszorg of beschikt over een zeer grote medische kennis;
- ▷ Het verhaal van moeder bevat kleine tegenstrijdigheden;
- ▷ Vaak van arts wisselen.

Het onderscheid met postnatale depressie bij de moeder, wiegendood of kinderen die niet goed groeien veroorzaakt door iets anders dan PCF, is dat in deze gevallen de moeders vaak dankbaar zijn als ze ontlast worden van de zorg voor hun kind, terwijl PCF-moeders die zorg niet willen uitbesteden.

Bijlage 2: Signalenlijst kindermishandeling 4- tot 12-jarigen

Als kinderen mishandeld, verwaarloosd en/of misbruikt worden, kunnen ze signalen uitzenden. Het gebruik van een signalenlijst kan zinvol zijn, maar biedt ook een zekere mate van schijnzekerheid. De meeste signalen zijn namelijk stressindicatoren die aangeven dat er iets met het kind aan de hand is. Dit kan ook iets anders zijn dan kindermishandeling (echtscheiding, overlijden van een familielid, enzovoort). Hoe meer signalen van deze lijst bij een kind te herkennen zijn, hoe groter de kans dat er sprake zou kunnen zijn van kindermishandeling.

Het is niet de bedoeling om aan de hand van een signalenlijst het 'bewijs' te leveren van de mishandeling. Het is wel mogelijk om een vermoeden van mishandeling meer te onderbouwen naarmate er meer signalen uit deze lijst geconstateerd worden. Een goed beargumenteerd vermoeden is voldoende om in actie te komen.

Deze lijst is niet uitputtend, er kunnen zich andere signalen voordoen die hier niet vermeld staan. Ook kunnen signalen in deze lijst overlappen met signalen in de lijst van kinderen van 0 tot en met 4 jaar.

De signalen die in deze lijst vermeld worden, hebben betrekking op alle vormen van mishandeling. Om een duidelijk beeld te krijgen van wat er aan de hand zou kunnen zijn, is het van belang de hele context van het gezin erbij te betrekken. Daarom worden ook een aantal signalen van ouders en gezin genoemd.

1. Psychosociale signalen

Ontwikkelingsstoornissen

- ▷ Achterblijven in taal-, spraak-, motorische, emotionele en/of cognitieve ontwikkeling;
- ▷ Schijnbare achterstand in verstandelijke ontwikkeling;
- ▷ Regressief gedrag;
- ▷ Niet zindelijk.

Relationele problemen

Ten opzichte van de ouders:

- ▷ totale onderwerping aan de wensen van de ouders;
- ▷ sterk afhankelijk gedrag ten opzichte van de ouders;
- ▷ onverschilligheid ten opzichte van de ouders;
- ▷ kind is bang voor ouders;
- ▷ kind vertoont heel ander gedrag als ouders in de buurt zijn.

Relationele problemen

Ten opzichte van andere volwassenen:

- ▷ bevriezing bij lichamelijk contact;
- ▷ allemansvriend;
- ▷ lege blik in de ogen en vermijden van oogcontact;

- ▷ waakzaam, wantrouwend.

Relationele problemen

Ten opzichte van andere kinderen:

- ▷ speelt niet met andere kinderen;
- ▷ is niet geliefd bij andere kinderen;
- ▷ wantrouwend;
- ▷ terugtrekken in eigen fantasiewereld.

Gedragsproblemen

- ▷ Plotselinge gedragsverandering;
- ▷ Labiel, nerveus gespannen;
- ▷ Depressief;
- ▷ Angstig;
- ▷ Passief, in zichzelf gekeerd, meegaand, apathisch, lusteloos;
- ▷ Agressief;
- ▷ Hyperactief;
- ▷ Destructief;
- ▷ Geen of nauwelijks spontaan spel, geen interesse in spel;
- ▷ Vermoeidheid, lusteloosheid;
- ▷ Niet huilen, niet lachen;
- ▷ Niet tonen van gevoelens, zelfs niet bij lichamelijke pijn;
- ▷ Schuld- en schaamtegevoelens;
- ▷ Zelf verwondend gedrag;
- ▷ Eetproblemen;
- ▷ Anorexia / boulimia;
- ▷ Slaapstoornissen;
- ▷ Bedplassen / broekpoepen.

2. Medische signalen

Lichamelijke kenmerken (specifiek voor lichamelijke mishandeling)

- ▷ Blauwe plekken;
- ▷ Krab-, bijt- of brandwonden;
- ▷ Botbreuken;
- ▷ Littekens.

Verzorgingsproblemen (specifiek voor verwaarlozing)

- ▷ Slechte hygiëne;
- ▷ Onvoldoende kleding;
- ▷ Onvoldoende geneeskundige en tandheelkundige zorg;
- ▷ Veel ongevallen door onvoldoende toezicht;
- ▷ Herhaalde ziekenhuisopnamen;

- ▷ Recidiverende ziekten door onvoldoende zorg;
- ▷ Traag herstel door onvoldoende zorg.

Overige medische signalen

- ▷ Ondervoeding;
- ▷ Achterblijven in lengtegroei;
- ▷ Psychosomatische klachten (buikpijn, misselijkheid, hoofdpijn, etc.).

3. Kenmerken ouders / gezin

Ouder-kind relatiestoornis

- ▷ Ouder troost kind niet bij huilen;
- ▷ Ouder klaagt overmatig over het kind;
- ▷ Ouder heeft irreële verwachtingen ten aanzien van het kind;
- ▷ Ouder toont weinig belangstelling voor het kind.

Signalen ouder

- ▷ Geweld in eigen verleden;
- ▷ Apathisch en (schijnbaar) onverschillig;
- ▷ Onzeker, nerveus en gespannen;
- ▷ Onderkoeld brengen van eigen emoties;
- ▷ Negatief zelfbeeld;
- ▷ Steeds naar andere artsen/ziekenhuizen gaan ('shopping');
- ▷ Afspraken niet nakomen;
- ▷ Kind opeens van kinderopvangorganisatie afhalen;
- ▷ Aangeven het bijna niet meer aan te kunnen;
- ▷ Psychiatrische problemen;
- ▷ Verslaafd.

Gezinskenmerken

- ▷ 'Multi-probleem' gezin;
- ▷ Ouder die er alleen voorstaat;
- ▷ Regelmatig wisselende samenstelling van gezin;
- ▷ Isolement;
- ▷ Vaak verhuizen;
- ▷ Sociaal-economische problemen: werkloosheid, slechte behuizing, migratie, et cetera;
- ▷ Veel ziekte in het gezin;
- ▷ Draaglast gezin gaat draagkracht te boven;
- ▷ Geweld wordt gezien als middel om problemen op te lossen.

4. Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijke kenmerken

- P Verwondingen aan genitaliën;
- P Vaginale infecties en afscheiding;
- P Jeuk bij vagina en/of anus;
- P Problemen bij het plassen;
- P Recidiverende urineweginfecties;
- P Pijn in de bovenbenen;
- P Pijn bij lopen en/of zitten;
- P Seksueel overdraagbare ziekten.

Relationele problemen

- P Angst voor mannen of vrouwen in het algemeen of voor een man of vrouw in het bijzonder.

Gedragsproblemen

Afwijkend seksueel gedrag:

- P excessief en/of dwangmatig masturberen;
- P angst voor lichamelijk contact of juist zoeken van seksueel getint lichamelijk contact;
- P niet leeftijdsadequaat seksueel spel;
- P niet leeftijdsadequate kennis van seksualiteit;
- P angst om zich uit te kleden;
- P angst om op de rug te liggen;
- P negatief lichaamsbeeld: ontevredenheid over, boosheid op of schaamte voor eigen lichaam;
- P schrikken bij aangeraakt worden;
- P houterige motoriek (onderlichaam 'op slot');
- P geen plezier in bewegingsspel.

5. Signalen die specifiek zijn voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld

Gedragsproblemen

- P Aggressie: kopiëren van gewelddadig gedrag van vader of moeder (sommige kinderen, met name jongens kopiëren hun vaders gedrag door hun moeder of jongere broertjes/zusjes te slaan);
- P Opstandigheid;
- P Angst;
- P Negatief zelfbeeld;
- P Passiviteit en teruggetrokkenheid;
- P Zichzelf beschuldigen;
- P Verlegenheid.

Problemen in sociaal gedrag en competentie:

- P wantrouwen ten aanzien van de omgeving;
- P gebrek aan sociale vaardigheden.

6. Signalen die specifiek zijn voor Pediatric Condition Falsification (PCF) en Factitious Disorder by Proxy (FDP)

Factitious Disorder by Proxy PCF (oude term: syndroom Münchhausen by Proxy (MBPS) is een ernstige vorm van kindermishandeling. Degene met dit syndroom (vaak moeder), komt liefdevol en bezorgd over, zoekt zeer regelmatig intensieve medische hulp voor een kind, maar is zelf degene die het kind bewust ziek maakt. Dit door toediening van middelen, het toebrengen van verwondingen of infecties. PCF kan zeer ingrijpende vormen aannemen: ca. 10% van de kinderen overlijdt aan de gevolgen van PCF.

Pediatric Condition Falsification (PCF) is het hoofddeel van de diagnose bij het kind. Factitious Disorder by Proxy (FDP) is het andere deel dat betrekking heeft op het mishandelende gedrag en de intenties van ouders. In principe is dit een bewust proces dat na verloop van tijd overgaat in minder bewuste patronen. Het hoofdmotief is om aandacht en erkenning af te dwingen van artsen en andere professionals. De ouder doet dit voor zichzelf, in de rol van zeer goede ouder.

Hoe is PCF te herkennen:

- ▷ Onderzoeksgegevens kloppen niet met het ziektebeeld;
- ▷ Medische gegevens over eerdere behandelingen zijn moeilijk te verkrijgen;
- ▷ Symptomen verdwijnen wanneer ouder en kind worden gescheiden;
- ▷ Een broertje of zusje is overleden of eveneens vaak ziek;
- ▷ De moeder schrikt niet terug voor ingrijpende onderzoeken of het onder narcose brengen van het kind en daar zelfs op aandringt;
- ▷ Voorvallen vinden in de avonden en weekenden plaats waarbij een beroep wordt gedaan op andere artsen;
- ▷ De volgende klachten worden gepresenteerd: bewusteloosheid, insulten, apneu, diarree, overgeven, koorts, lethargie;
- ▷ Het kind heeft een aanzienlijke ziektegeschiedenis met steeds andere klachten;
- ▷ De moeder is werkzaam in de gezondheidszorg of beschikt over een zeer grote medische kennis;
- ▷ Het verhaal van moeder bevat kleine tegenstrijdigheden;
- ▷ Vaak van arts wisselen.

Het onderscheid met postnatale depressie bij de moeder, wiegendood of kinderen die niet goed groeien veroorzaakt door iets anders dan PCF, is dat in deze gevallen de moeders vaak dankbaar zijn als ze ontlast worden van de zorg voor hun kind, terwijl PCF-moeders die zorg niet willen uitbesteden.

7. Signalen seksueel overschrijdend gedrag kinderen onderling (4-12 jaar)

Signalen van kinderen die geconfronteerd zijn met seksueel grensoverschrijdend gedrag van een ander kind

Naast onderstaande signalen kunnen de specifieke signalen bij seksueel misbruik (zie 4) duiden op seksueel overschrijdend gedrag van kinderen onderling.

- ▷ Het kind heeft angst voor een bepaald kind;
- ▷ Het kind is consequent boos op een ander kind;
- ▷ Het kind komt geschrokken, bang of verward terug nadat het met een ander kind of kinderen alleen is geweest;
- ▷ Het kind wil consequent niet spelen met een bepaald kind.

Signalen van kinderen die seksueel grensoverschrijdend gedrag vertonen naar andere kinderen

Naast onderstaande signalen kunnen de specifieke signalen bij seksueel misbruik (zie 4) duiden op seksueel overschrijdend gedrag van kinderen onderling.

- ▷ Het kind creëert een soort isolement rond het kind (apart nemen, zich afzonderen van de groep);
- ▷ Het kind domineert of vertoont macht over een ander kind;
- ▷ Veelvuldige seksistische uitingen.

Kinderpornografie

Onder de term productie van kinderpornografie wordt verstaan: het vervaardigen van een afbeelding en/of het vastleggen op film, foto of iedere andere soort van informatiedrager van kinderen beneden de leeftijd van 18 jaar, die seksuele gedragingen moeten ondergaan, plegen en/of dulden.

Kinderen die gebruikt zijn voor het maken van kinderpornografie kunnen signalen afgeven die duiden op seksueel misbruik. Daarnaast kan het kind de volgende signalen laten zien:

- ▷ Extreme angst voor het maken van foto's;
- ▷ Angst voor opnamen met videoapparatuur.

Bijlage 3: Signalen die kunnen duiden op mogelijk geweld- of zedendelict door een collega

Wanneer een beroepskracht vermoedens heeft van een geweld- of zedendelict door een collega, is de beroepskracht verplicht dit te melden bij de houder.

Deze bijlage bestaat uit 2 delen:

1. Ongewenste omgangsvormen
 2. Signalen die kunnen duiden op kindermishandeling gepleegd door een beroepskracht
- Ongewenste omgangsvormen en deze signalen kunnen ook duiden op ander gedrag. Het is daarom belangrijk om ook de signalenlijsten (bijlage 1 en 2) te raadplegen om tot heldere onderbouwing te komen.

1. Ongewenste omgangsvormen

Een beroepskracht of bemiddelingsmedewerker kan een niet-pluis-gevoel hebben over het gedrag van een andere collega of gastouder. Deze zullen vaak te maken hebben met ongewenste omgangsvormen. Ongewenste omgangsvormen komen tot uiting in verbaal, fysiek of ander non-verbaal gedrag. Dit gedrag kan zowel opzettelijk als onopzettelijk zijn, maar degene die hiermee wordt geconfronteerd ervaart het als ongewenst en onaangenaam.

Onder ongewenste omgangsvormen worden handelingen verstaan van alle vormen van discriminatie, agressie, seksuele intimidatie, pesten en treiteren (hieronder beschreven) en ook combinaties van dit gedrag en andere vormen van ongewenst gedrag die in het verlengde liggen of overeen komen met het hieronder beschreven gedrag.

Seksuele intimidatie

Onder seksuele intimidatie wordt verstaan: ongewenste seksuele toenadering, verzoeken om seksuele gunsten of ander verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag.

Voorbeelden van verbale seksuele intimidatie:

- P Aanspreekvormen: bijvoorbeeld Alexia verbasteren tot Asexia;
- P Kinderen aanspreken met "Hé stoot!";
- P Seksuele dubbelzinnigheden;
- P Uitnodigen tot seksueel contact;
- P Seksueel getinte grappen maken;
- P Stoere verhalen over seksuele prestaties vertellen;
- P Seksueel getinte opmerkingen maken over iemands uiterlijk.

Voorbeelden van fysieke seksuele intimidatie:

- P Handtastelijkheden;
- P Dwingen tot zoenen, knuffelen, strelen, geslachtsgemeenschap;
- P Geslachtsdelen (laten) strelen of betasten boven of onder de kleding;
- P Uitkleden.

Voorbeelden van non-verbale seksuele intimidatie:

- P Staren, gluren, lonken;
- P Iemand met de ogen uitkleden;
- P Seksueel getinte cadeautjes geven;
- P Confrontatie met kinderporno;
- P Het kind (deels) ontbloot filmen of fotograferen;
- P Het maken van obscene gebaren;
- P Iemand seksueel geladen afbeeldingen, brieven geven of sturen.

Agressie en geweld

Er wordt gesproken van agressie en geweld als het kind psychisch en/of fysiek, verbaal of non-verbaal wordt lastiggevallen, bedreigd of aangevallen. Er zijn vier vormen van agressie en geweld:

1. Verbaal: schelden, schreeuwen, treiteren en beledigen
2. Non-verbaal: tegen iemand aandrukken, vasthouden, expres naar je toetrekken
3. Psychisch: lastig vallen, onder druk zetten, bedreigen met fysiek geweld en irriteren
4. Fysiek: schoppen, slaan, bijten, vastgrijpen en klemzetten

Discriminatie

Onder discriminatie wordt verstaan elke vorm van ongerechtvaardigd onderscheid, elke uitsluiting, beperking of voorkeur die ten doel heeft of tot gevolg kan hebben dat de erkenning, het genot of de uitoefening op voet van gelijkheid van de rechten van de mens in de werk- of studie-gerelateerde situatie teniet wordt gedaan of aangetast alsmede iedere uiting in woord, gebaar of geschrift. Hierbij is sprake van ontoelaatbare opvattingen over achterstelling van mensen, doelbewuste belediging of van grievend handelen jegens anderen op grond van diens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht, seksuele geaardheid of op enige andere grond.

Pesten en treiteren

Onder pesten en treiteren wordt verstaan gedragingen waarbij sprake is van stelselmatig, gedurende een langere periode, psychisch of fysiek vernederen, kwetsen of anderszins lastigvallen van een persoon.

2. Signalen met betrekking tot seksueel misbruik door een beroepskracht of gastouder

- P Sterke afhankelijkheid van een kind ten opzichte van een beroepskracht of gastouder;
- P Beroepskracht of gastouder creëert een soort isolement rond het kind (bijvoorbeeld apart nemen zonder dat daar een duidelijke aanleiding voor is of dat daar verslag van volgt);
- P Veelvuldige seksistische uitingen;
- P Gespannen sfeer in de voorziening;
- P Kind is bang, gespannen, wanneer specifieke beroepskracht dienst heeft of telkens wanneer het met de specifieke beroepskracht of gastouder te maken heeft;
- P Extreem concurreren met kinderen/collega's om de aandacht van de verdachte beroepskracht of gastouder.

Bijlage 4: Observatielijst

Deze observatielijst kan een instrument zijn om de signalen beter in kaart te brengen. De lijst is niet uitputtend en dient als hulpmiddel te worden gebruikt.

Vragen over 'opvallend gedrag van een kind'

Naam kind (evt. initialen): _____

jongen/meisje

Leeftijd: _____

1. Sinds wanneer vertoont het kind opvallend gedrag?

- laatste weken
- laatste maanden
- sinds _____

2. Het opvallende gedrag bestaat uit (meer dan één antwoord mogelijk):

- (zeer) meegaand gedrag
- gebrek aan vertrouwen in anderen
- ouwelijk, zorgend gedrag
- verzet, passief
- verzet, actief
- agressief
- angstig
- druk
- negatief zelfbeeld
- angst voor lichamelijk contact
- seksueel uitdagend gedrag
- gespannen
- faalangstig
- signalen uit de signalenlijsten (Zie bijlage 1 t/m 5) _____

3. Hoe is de verhouding tot broertjes en zusjes? (meer dan één antwoord mogelijk):

- prettig
- geen aansluiting
- bang
- plagerig
- agressief naar jongere kinderen
- bazig
- wordt gepest
- pest broertje/zusje
- anders, namelijk _____

4. Hoe is de verhouding tot andere kinderen? (meer dan één antwoord mogelijk):

- prettig
- geen aansluiting
- bang
- plagerig
- agressief naar jongere kinderen
- bezig
- wordt gepest
- pest andere kinderen
- anders, namelijk _____

5. Hoe is de uiterlijke verzorging van het kind, zoals kleding en dergelijke?

- over het algemeen verzorgd
- over het algemeen onverzorgd
- sterk wisselend
- anders, namelijk _____

6. Hoe is de verhouding tot moeder?

7. Hoe is de verhouding tot vader?

8. Hoe is de verhouding tot de beroepskrachten?

9. Hoe is het contact tussen de ouders en de beroepskracht?

10. Zijn er bijzonderheden over het gezin te melden? Indien mogelijk ook de bron vermelden.

11. Is er de laatste tijd iets in het gedrag of in de situatie van het kind veranderd?

12. Wat is er bij u bekend over eventuele broertjes en zusjes?

13. Wat zijn volgens u de problemen?

Bijlage 5: Omgaan met de media

Als binnen een kinderopvangorganisatie een incident plaatsvindt, is de kans groot dat ook de media hiervan op de hoogte raken. Het is verstandig van tevoren zorgvuldig te overwegen hoe omgegaan zal worden met de pers. Naast onderstaande aandachtspunten kan ook de GGD hierbij ondersteuning bieden.

Enkele aandachtspunten bij het omgaan met de pers:

- ▷ Denk na over de keuze van een passieve of actieve opstelling. Door zelf de pers te informeren wordt wellicht erger voorkomen en wordt de regie min of meer in eigen handen gehouden.
- ▷ Wijs een vaste, liefst geoefende persoon aan die de contacten met de pers onderhoudt. Overweeg daarbij of een persoon van buiten het team (bijv. een bestuurslid) te verkiezen is omdat deze toch wat verder van de zaak afstaat.
- ▷ Denk goed na over de boodschap: wat willen we wel/niet vertellen en hoe formuleren we dat kort en concreet?
- ▷ Selecteer: wie staan we wel te woord en wie niet?
- ▷ Noteer voorwaarden: bijv. vragen vooraf op papier, afspraken over inzien tekst voor publicatie.
- ▷ Wanneer wordt de pers ingelicht? In ieder geval niet voordat personeel, ouders en kinderen goed zijn ingelicht.
- ▷ Wat is ons belang en van (direct) betrokkenen om in te gaan op vragen van de pers? Wat is wenselijk, wat is nodig?
- ▷ Betrach openheid binnen grenzen: vertel de waarheid, tot de feitelijke kern beperkt. Noem geen namen, bewandel geen zijpaden.
- ▷ Zorg voor een adempauze: niet direct in bijvoorbeeld een live uitzending, vragen vooraf inzien, terug (laten) bellen, afspraak later op de dag.
- ▷ Doe de contacten met de pers nooit alleen: de boodschap samen met anderen voorbereiden, iemand meenemen of mee laten luisteren, samen evalueren.

Bijlage 6: Vragenlijst ouders bij de kindcheck

Vragen over zorg over de kinderen:

- Wonen er minderjarige kinderen bij u in huis, zo ja, hoeveel en van welke leeftijd?

Wonen ze de hele week bij u of een deel van de week?

- Zijn er meer volwassenen bij u in huis die voor deze kinderen zorgen, zo ja, wie zijn dat (partner, ex partner) en welk aandeel hebben zij in de zorg voor de kinderen?

- Zijn er ook volwassenen die niet bij u in huis wonen maar wel een deel van de zorg voor de kinderen bij u thuis hebben, zo ja wie zijn dat (oma, zus, broer, enzovoort). Zo ja waaruit bestaat hun aandeel in de zorg?

- Waar zijn de kinderen overdag? (school, kinderdagverblijf, oppas)

- Als uw kinderen niet bij u wonen maar ergens anders, hoe vaak bezoekt u hen?

Vragen over de zorg voor de kinderen in relatie tot de situatie van de cliënt:

- Hoe lukt het u, ondanks uw situatie, om uw kinderen voldoende zorg te bieden? Wie brengt de kinderen naar school / opvang? Wie kookt er, en wie brengt de kinderen naar bed, enzovoort?

- Vindt u dat u hen voldoende verzorging en veiligheid kunt bieden en kunt u voldoende toezicht op uw (kleine) kinderen houden. Zo ja, hoe doet u dit ?

- Op wie kunt u een beroep doen als de zorg voor uw kinderen u, vanwege uw situatie, te veel wordt? Wat kunnen zij voor u en uw kinderen doen?

- Wat denkt u dat de kinderen merken van uw situatie, hebt u enig idee wat uw situatie voor hen betekent, hebt u het daar wel eens over met hen?

- Maakt u zich zorgen over uw kinderen vanwege uw situatie?

- Hebt u, of hebben uw kinderen professionele hulp, zo ja vindt u het goed dat we samen met hem of hen overleggen of, en zo ja wat we kunnen doen voor u en uw kinderen?

Bijlage 7 Routes Meldcode Huiselijk geweld en Kindermishandeling

ROUTE 1:	Signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling
Stap 1	In kaart brengen van signalen
Stap 2	Collegiale consultatie
Stap 3	Gesprek met ouder (en kind)
Stap 4	Weeg aard en ernst huiselijk geweld/ kindermishandeling
Stap 5a	Beslissen: zelf hulp organiseren
Stap 5b	Beslissen: melding doen
ROUTE 2:	Signalen van geweld- of zedendelict door collega jegens kind
Stap 1a	Signaleren
Stap 1b	Direct melden
Stap 2	In overleg treden met vertrouwensinspecteur
Stap 3	Aangifte doen
Stap 4	Handelen n.a.v. onderzoek van de politie
Stap 5	Nazorg bieden en evalueren
ROUTE 3:	Signalen van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen
Stap 1	In kaart brengen van signalen
Stap 2	Melden van het gedrag
Stap 3	Beoordelen ernst van het gedrag
Stap 4	Maatregelen nemen
Stap 5	Handelen
Stap 6	Nazorg bieden en evalueren

Aandachtsfunctionaris
Veilig Thuis Amsterdam-Amstelland
Vertrouwensinspecteur Inspectie van Onderwijs

Naadia Oulali
020- 798 37 98
0900- 11 13 11

Bijlage 8: Adressen en websites algemeen

Brancheorganisatie Kinderopvang

www.kinderopvang.nl

BOinK, Belangenvereniging van Ouders in de Kinderopvang

www.boink.info

Bureau Jeugdzorg (BJZ)

www.bureaujeugdzorg.info

Centrum voor Jeugd en Gezin

www.cjg.nl

GGD Nederland

www.ggd.nl

GGZ (volwassen en jeugd)

www.ggz nederland.nl

Inspectie van het Onderwijs – vertrouwensinspecteurs

0900 – 111 31 11

www.onderwijsinspectie.nl

JSO expertisecentrum voor jeugd, samenleving en opvoeding

0182 - 547888

www.jso.nl

MOgroep Welzijn & Maatschappelijke Dienstverlening

www.mogroep.nl

Politie (ook sociale jeugd- en zedenzaken)

0900 - 8844 (geen spoed) / 112 (spoed)

www.politie.nl

Raad voor de Kinderbescherming

www.rvdk.nl

Steunpunt Huiselijk Geweld (SHG)

0900 - 126 26 26

www.shginfo.nl

Zorgadviesteam, landelijk steunpunt (ZAT)

www.zat.nl